

Curentul

Director: PAMFIL ȘEICARU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BULEVARDUL ELISABETA No. 8

TELEFON 312/29

Incubația

Să ne închipuim că i-ar fi venit gust domnului Vintilă Brătianu, macagiu sărăciei românești, să-și înceapă discursul de Joi dela Camera cu următoarea prevedenie:

„Domnilor, am apărut întotdeauna în fața Domnilor voastre, de zece ani, cu barba sbrănită și nepieptănată. Ați crezut, poate, că aceasta se datoră neglijenței, sau dorinței mele de a vă da, prin aspectul unei barbă ghimpoase, imaginea (capilară) a sufletului meu. Ei bine, domnilor, v-ați înșelat. Mi-am lăsat barba atâta vreme să părăsire, pentru că după zece ani să o pot pieptăna mai ușor. Este doar, știu că părul neturburat de țesală își întărește rădăcina, și se face mătăsoasă ca pădăria. Cu începere de mâine, voi apare în fața Domnilor voastre cu barba descurată. Nu voi mai tolera nici un fir sbrănit; voi lua ca model barba în formă de lopată plină de zăpădă a domnului Burleanu dela Banca Națională. Începând de mâine, stabilizez barba. Dar să rămână bine stabilit (și stabilit) că sbrăreala mea din trecut a fost o incurie aparentă numai; că rămână bine stabilit că, sub această dezordine aparentă, preocuparea mea latentă, necurmată, a fost intensificarea producției bărbiei mele.”

continuuă săpăturile galeriei printre circumvoluțiunile. Actualele accese de stabilizare acută sunt simple accidente terțiare; tronema stabilizării își urma, însă, de ani de zile incubatia...

Idea stabilizării, prin urmare, rămâne apanajul șefului partidului liberal, care a crescut-o de zece ani cu o pietate filială. S'o mai credem și pe asta. Cu atât mai vărtos cu cât pentru afirmațiuni ca acestea (și pentru tot felul de afirmațiuni), domnul Vintilă Brătianu s'a obișnuit dela o vreme să aducă girul tatălui său: „Domnilor, tatăl meu spunea...” Să vedeți că într'o bună zi ni se va cita o frază (sprituită printr'un autograf), — prin care bu-nicul domnului Vintilă Brătianu certifică și garantează că primul strigăt al actualului nostru vizir, în clipa când s'a născut pe lume pentru nenorocirea noastră, a fost: „Mamă moșe, de ce dracu nu stabilizai?”

Ion Dimitrescu

VLAD ȚEPEȘ PRIVILEGIAT

N'aș putea spune că-mi plac, dar în orice caz nici nu-mi displac firmele istorice. «Ceaprazăria Mihail-Viteaz». Sau: «Bodeza Ștefan cel Mare». Sau: «Cărnăfăria Dragoș-Vodă».

„Deși nu este tocmai bine stabilit, dacă Dragoș-Vodă consuma cărnăfi și dacă Ștefan cel Mare frecventa bodegile, admitând, — bine înțeles, — că pe vremea lui Ștefan cel Mare existau bodegi!”

„Tot așa de emoționante sunt: «Frizeria la briciul lui Cuză», sau: «Mircea cel Bătrân coloniale și delicatetură»; sau: «Tudor Vladimirescu croitorie militară civilă și taioruri de damă», deși — pe cât se pare — pe vremea lui Tudor Vladimirescu damele nu purtau croitorii...”

Firmele acestea nu numai că îndreptărează pietatea noastră pentru marile figuri istorice, dar sunt și un mijloc foarte practic de a-i familiariza pe copii cu istoria patriei, în chip — ca să zic așa — intuitiv. Mi s'a întâmplat ades, să văd pe câte-o doamnă cu copilul de mână trecând prin fața unei astfel de firme și să aud dialogul următor:

— Ce e aia, mămicule, Ștefan cel Mare?
— Ștefan cel Mare, dragă, a fost un rege al României, care a cucerit Ardealul și a murit pe câmpia Turciei, unde ne-am oprit noi cu automobilul, cu tăticul, când venim dela Sovata, anul trecut, de-mi pierdusem eu poșeta roșie cu toanta de Mărița, știu, care...”

„Așa încât, cu mai multa sau mai puțină aproximație, copilul învață istoria din firmele magazinelor.”

Dar nu despre asta vreau să scriu. Ci despre privilegiul cu totul nejustificat, de care se bucură unul din domnitorii noștri — Vlad Țepeș! Ați băgat de seamă? Dacă Tudor Vladimirescu patronază o croitorie, dacă Mircea cel Bătrân croitorește sub barba-de patriarh un negoț de coloniale și delicatetură, dacă Ștefan cel Mare este restaurator, dacă Dragoș Vodă figurează de-asupra unei cărnăfării, bodegi sau plăcintării, — Vlad Țepeș nu există pe nici o firmă. Este stăgurlor domnitor scutit de înjosirea de-a figura pe firme și de-a patrona negoțuri de stambă, zarzavat, etc.

Mai mult decât atât: bravii noștri autori dramatici, a căror inspirație se plimbă prin trecutul nostru istoric, își aleg victime pe origine — dela Traian până la Vodă Caragea — afară de Vlad Țepeș. Singurul domnitor, de care nici unul din dramaturgii indigeni n'a cutedat să se atingă...

„Este cel mai revoltător dintre privilegii.”

Lucullus

Misterul preliminarilor împrumutului

Nici Regența, nici guvernul, nici Parlamentul nu pot afla ce a semnat d. Vintilă Brătianu cu bancherii străini

Se petrece un fapt straniu, — și grav oricât am fi de obișnuiți cu chipul disprețuitor cu care d. Vintilă Brătianu tratează opinia publică, nesocotindu-se dator s'o informeze asupra chestiunilor care, pe ea, în primul rând, o privesc; oricât am fi de obișnuiți și cu celălalt sistem al d-lui Vintilă Brătianu, de a ascunde adevărul, atunci când nu-i convine — reamintim chestia goliurilor bugetare, — totuși de data aceasta trebuie să recunoaștem că purtarea primului ministru în chestia preliminarilor împrumutului, semnată cu bancherii străini, acum zece zile la București, a început să devie suspectă și îngrijorătoare.

NIMENI NU ȘTIE NIMIC

Am vorbit în numărul nostru de ieri de nemulțumirea parlamentarilor liberali, cărora li se impune să voteze legea financiară, cu caracter vag și confuz, fără să li se comunique și textul convențiilor încheiate până acum.

Am mai arătat — tot ieri — că nici Regența, nici guvernul, nici Parlamentul nu au obținut dela d. Vintilă

Brătianu aceste convenții, astfel că nu știe ce conțin. Afirmăm astăzi, în plus, că nici membrii guvernului nu știu ce s'a semnat, dacă s'a semnat ceva l. Fiindcă această atitudine a d-lui Vintilă Brătianu justifică orice bănueli, cât de grave l.

TENDINȚA DE MISTIFICARE

Atitudinea primului ministru devine și mai îngrijorătoare, dacă urmărim gesturile în Parlament, dacă comparăm expozitul „salo dela Academia Comerciului, cu proiectele de lege prezentate în Parlamentul, și aceste proiecte cu declarațiile d-lui Vintilă Brătianu în comisiile financiare reunite.

Din aceste comparații, reiese clar o tendință permanentă de mistificare. D. Vintilă Brătianu afirmă că „s'a încheiat” împrumutul, dar — tot d-sa declară — nici cursul de emisiune, nici dobânda nu au fost fixate l.

Mai mult decât atât: în proiectul inițial, cu privire la împrumut, se vorbește de un „avans, care se va restitui”. D. Vintilă

Brătianu întrebându-l termenii confuzi, spera să încerce lumea, convingându-o că e vorba de un avans real, și că deci împrumutul e, în adă, ca și încheiat.

Străns cu usa în comisia financiară, d. Vintilă Brătianu a înlocuit termenul de mai sus cu: „Un avans pe termen scurt”. Deci: nu e vorba de avans, ci de un împrumut special, rambursabil independent de adevărul împrumutului!

Deci: d. Vintilă Brătianu tănuște, până și factorul constituțional, adevărul asupra presupunerii convenții încheiate și, în schimb, umbra să mistifice lumea, prin tot soiul de tertipuri. Ceace înseamnă că adevărul e crud și dureros l. Vintilă Brătianu n'a încheiat nimic cu bancherii străini și nu induce în eroare, ca să-și salveze situația politică.

Cel puțin, aceasta e impresia, pe care o faceți depinde de d-sa ca s'o risipească, dacă, firește, are această posibilitate. Lx.

Simplă politeță

Recunoaștem d-lui Vintilă Brătianu tot dreptul de a nu-și stima parlamentarilor, pe care îi socotește drept o simplă figură necesară fastului unei parodii constituționale.

Hipocrizia unei legalități conform ritului „democrat” ne este prea puțin simpatică: o dictatură paraitică și organică însă. Este drept că a practicat și Ion I. C. Brătianu cu o nedesimțită consecvență tactica hipocriei legalității constituționale, dar simțeam omul sigur, dictatorul masiv dornic să confisce posterității un capitol de istorie politică, gata să pășască agresiv spre a-i asuma întreaga lui răspundere, sa se fixeze cutozător în inima evenimentelor, bravând adversitățile, forțând norocul. Hipocrizia legalității constituționale apărea la Ionel I. C. Brătianu mai mult ca o poliție segnorială față de mândria presupușilor emanații ai voinții universale.

Pentru succesorul său frate parodia parlamentară nu merită nici poliție hipocriei legalității constituționale.

Parlamentarii sunt doar o colecție diurnistă de greșeri ai „Monitorului Oficial”, și d. Vintilă Brătianu a ținut să ne convingă. În prima zi a parlamentului deputații habar nu aveau de conținutul convențiilor încheiate, se resemnau să accepte postura mecanic aprobativă, să cingule de la gazetării fărâmituri de informație. Și trebuie subliniat că printre acești hulii deputați liberali erau atâția care simțeau umilitatea lor și situații și nu se sfiau să ridice revolta lor în expresii de injurioasă violență la adresa primului ministru. Firește d. Vintilă Brătianu, rezumând partidul la Victor Găinațatos (zis și Antonescu) la Târia Tancred (nu i se mai spune și Constantin) plus câțiva lingăi de casă, nu va ști nici odată ce crede și partidul, oricum legitimator guvernului și girantul tuturor neroziilor unei politici economice abandonate în extremis. Tălușirea subterană din partid nu l'interesează, iar capacitatea de judecată a parlamentarilor se reduce la un minorat perpetuu.

Nimeni nu trebuie să aibă păreri disciplinate partidului impune independența necerută în front. Leții majorității n'au dreptul decât să aplaude pe șef.

E drept că nu numai majoritățile sunt ținute cu orbeșta la ochi, nu numai pentru ei convențiile trebuie să rămână o taină de care n'au dreptul să se apropie, cum nu aveau cartaginczii dreptul să se apropie de Zaim, valul zeității Tanit căzut din lună, vâl păzit de profeții inițiate ai mării taine.

Chiar și Regentul Buzdugan se trudește de două săptămâni să afle textul convențiilor misterioase și nu izbuteste. Marele preot al lepadării de „prin noi înșine” nu îngăduie priviri profanatoare violând secretul convențiilor. Nimeni de zis, dar să ne fie îngăduit și nouă să formulăm toate nedumeririle noastre.

Împrumutul acesta nu este personal al d-lui Vintilă Brătianu, nu este nici măcar al „Băncii Românești” unde premierul este proprietar și bulibaș; este împrumutul statului român. Se poate prea bine să se fi fericit ceata Găinațatos & Comp. după experimentata metodă a consolidării bonurilor de teazar (Sir Basil Zaharoff), dar nu înseamnă, implicat, și fericierea țării. Bun sau rău împrumutul, țara va avea să hotărască și mai ales, să plătească.

Perceptorii vor veni, nu zicem altfel și la d. Vintilă Brătianu și la Victor sir Găinațatos, și la Naș Pe Ștefanescu (polsnița obeză dela „Banca Românească”) dar vor veni și la noi toți nerficiți, nevoiși contribuabili ca să plătim. Foarte bine, să plătim, cîci numai câștigii demagogiei surpă inconștient statul cu mirajul unei suprimări a impozitelor, dar dacă plătim avem netăgădui-tul drept de a ști ce plătim și mai ales de ce? Statul român nu este o proprietate de familie populată cu arși, deci taina convențiilor ne îngăduie să întrebăm de ce se utilizează metoda suspectă a Loviturii prin surprindere?

Se poate prea bine justifica discreția absolută în care s'au dus tratativele; recunoaștem

chiar dreptul muteniei d-lui Vintilă Brătianu. În tot timpul tratativelor ce s'au dus la Berlin între delegația română și d. Schuch (cel cărui în 1925 d. Vintilă Brătianu nu l-a putut acorda decât 5 (cinci) minute fiind grăbit să mângâie superstițios cocoșul lui Găinațatos), presa germană a acceptat conșentimul guvernului și nu a publicat nimic altceva decât buletinele oficiale. Perfect, primul-ministru, a avut dreptate.

Dar acum? Ce poate justifica metoda tănușirii convențiilor încheiate? Țara nu trebuie să afle din vreme ce are de primit și ce are de dat? Cum se poate ca în prima zi de deschidere a parlamentului deputații și senatorii să aibă mutre comice de viței la poartă nouă? Chiar așa de inferiori cât îi socotește d. Vintilă Brătianu tot nu vor fi, iar ignoranța lor în savanta știință financiară nu i-ar putea de loc împiedica să cântărească și să judece cu bun simț dacă afacerea este bună sau rea. Când chiar nevoia mînte și enciclopedice ignoranță a vesellui globe-trotter financiar Victor Găinațatos a putut silabisii clauzele din convențiile și nu se poate admite că ceilalți deputați și senatori sunt așa de inferiori în cât nu pot înțelege decât simpla funcție de băgătorii din cap pentru o tăntă aprobare. Nimeni nu ar fi modificat nimic și chiar dacă s'ar fi ridicat timide obiecții o simplă incurtare a d-lui Vintilă Brătianu le-ar fi amuțit.

Era deci o simplă politeță a hipocriei legalității constituționale și mai putem adăuga: d. Vintilă Brătianu ar fi fost primul beneficiar al acestei poliției. Și datorită morale ale o scedență. Nu-i departe ziua când chiar partidul liberal va fixa neînvoiască scadență a tuturor împrumuturilor constient aduse unor oameni corții și cunoască hula unei țări întregi pentru isprăvile financiare ale șefului.

Noi așteptăm ziua când nu se va uita impolitețea brutală din 26 Iulie. Și ziua răfuelilor e aproape.

Pamfil Șeicaru

BULGARII DIN ROMANIA ȘI ROMANII DIN BULGARIA

de APOSTOL CULEA

Oficiul bulgar pentru străinătate „La Bulgari” din 11 Iunie a. c. a avut un articolas despre „Invațământul primar minoritar (cel secundar nu există? N. A.) din Bulgaria”. Informațiile sunt luate din „Revista școlară”, organul ministerului de instrucție publică; și date poartă de două ori pecetea oficialității bulgare.

Se confirmă pe seama populației române existența unei grădini de copii „cu 17 copii și 1 învățătoare; 2 școli primare cu 78 băieți și 615 fete (cea din Sofia și Giuamaia de sus N. A.). 7 învățători, 1 învățătoare, 1 progimnaziu cu 8 băieți, 14 fete, 5 profesori și 1 profesoră...”

Dună de însirire școlii altor

minorități, ziarul de propagandă bulgară în limba franceză încheie cu o generoasă candoare pentru naivii dispuși a crede:

„Aceste școli există aproape dela eliberarea Bulgariei; numărul lor merge crescând, ca și numărul elevilor. Aceste date fac dovada, încă odată mai mult, despre largile drepturi de cari se bucură de atâta timp în Bulgaria, minoritățile etnice și religioase, — cum și despre marea toleranță pe care țara o rezervă streinilor.”

Noi știm tocmai dimpotrivă, intrucât privește populația românească din cuprinsul hotarelor bulgare. Până la 1878, sub toleranța stăpânire turcă, școlile

și bisericile românești înfloreau în valea Timocului și în lungul Dunării până la Siliștra. Odată instalat statul bulgar, ele au fost închise treptat și înlocuite cu cele bulgărești.

Nu mai la Turcucaia comunitatea școlară română (cea bisericăscă ceva mai puțin) a putut să se menție — ca un cui al lui Pepelea — mulțumită numărului și dărzeniei românilor de acolo.

Pentru a înlătura orice confuzie, cetitorii acestui ziar să știe că în Bulgaria nu există nici o școală minoritară română. Școala din Sofia și cea din orașul Giuamaia datează de câteva decenii, sunt trecute în bugetul statului român, cu corp didactic dela noi, în condiții egale cu statul bulgar cere-și întreține o școală în București. Aceste școli nu s'au noritate, fiindcă nu s'au susținute de o comunitate națională recunoscută, constituită după legile de protecție minoritară izvorâte din tratatele de pace postbelice.

FAPTE DIVERSE

de Tudor Teodorescu-Braniște

Am mai avut odată, prilejul să-mi destăinuiesc aci, întreaga mea admirație pentru urbea Bălți din Basarabia. O admirație, din nefericire pentru mine, pur platonice. Vreau să spun o admirație dela distanță, fiindcă n'am avut încă plăcerea să descind, fie și numai pentru un ceas, în orașul basarabean. Citisem în gazete că poliția locală descoperise un club de morfomani. Morfomani la Bălți? La Bălți, unde nu există — poate — lumină electrică și unde nu există — sigur — tout à legout? Faptul mi s'a părut senzațional și m'a surprins. M'a surprins mai mult de cât dacă aș fi aflat că la Curtea de Argeș există măturători de străzi, că la Mizil s'a creat o universitate sau că în opera completă a d-lui Mihalache Dragomirescu s'a descoperit o frază inteligentă...

Morf nomați la Bălți? Am strigat atunci, cu entuziasm: — Ne modernizăm!

Dar ținutul Bălților este mult mai interesant decât mi-l închipuim eu. Gazetele aduc, din acest colț de țară, știrile cele mai fantastice.

Așa — de pildă — alături am citit că în satul Todirești din districtul Bălților, jandarmii au descoperit un centru inocentist. Un țaran — Demirov Balinschi — venit din Republica Moldova nească de dincolo de Nistru, după ce a colndat întreaga Basarabie, s'a stabilit la Todirești. Nu știu — și corespondenții reducătorii bucureștene nu spun — ce l'a îndemnat pe Demirov-Balinschi să-și aleagă această reședință. Dar cum în viață trebuie să-ți alegi nu numai o reședință, ci și o profesune, — Demirov-Balinschi a stat câțeva vreme la gânduri. Probabil că în Todirești existau un cismar, un potovar și un cărciumar. Noul sosit n'ar fi fost decât, în cazul cel mai bun, al doilea cismar, al doilea potovar, al doilea cărciumar. Se pare că această situație inferioară nu i-a suris. Generos, s'a întrebat: — „Ce-i lipsește satului acestuia?” Și și-a răspuns: — „Un profet!”

Da, la Todirești nu există nici un profet!

Atunci, Demirov-Balinschi s'a jertfit spre binele și fericirea noilor săi concetățeni. A conștientizat că profet nu se poate face decât în condiții de profet nu cere decât o singură condiție: — să nu faci nimic; cum, pe de altă parte, în satele vecine nu există nici un profet; Demirov-Balinschi a devenit un profetul satului Todirești, ci profetul întregului ținut.

Demirov i-a conștientizat că s'a sfârșit lumii este apropiat și că, prin urmare, trebuie să-i cedeze lui toate bunurile cu care i-a învrednicit Destinul Țărâni s'au executat. Au început prin a ceda femeile lor, ceace nu era prea grav pentru ei și au stăruit prin a-i ceda bani, scroaște, țesături și alte lucruri de preț — ceace era foarte rentabil pentru profetul Demirov.

Demirov și-a clădit o chilie subterană și a străns acolo și femeile, și de unele și de celelalte după pofta inimii.

Până în ziua când jandarmii au descins — brutal — în templul profetului, l-au înșăfat de guler și l-au svărlit în arestul central din Bălți. Fiindcă — ce vrei? profetii sunt distrați: De-

mirov-Balinschi credea că e profet și nu băgase încă de seamă că e exoroc.

Parchetul din Bălți va avea datoria să-i atragă atenția asupra acestui neînsemnat detaliu.

Abia sfârșim comentariul acestei știri din Bălți și, din acelaș târg basarabean, corespondenții trimit gazetelor bucureștene o altă informație.

Ascultați-o: „Bălți, 26. — Locuitorii Ton Zeamă, din satul Funduri-Not, comuna Limbeni, fiind ornaș fu-

(Continuare în pag. 11-a)

CINA CEA DE IAINA A AURULUI

«Adevărată bogăție a unei țări e sigurea morală a populației, în speca moralitatea tineretului sales, atât una din concluziile experiențelor cerebrale ale marelui doctrinar, care a fost Aurel C. Popovici. Invațătura prețioasă în stupeful de înșepăciune al unei albine intelectuale. Nici nu s'ar fi rătăcit sub frunzișul asociațiilor, pe alea gândurilor noastre, dacă n'am fi înțodit că, la Cluj, o seamă de intelectuali de vârsta generației noi nu s'ar fi încercat în ortelea principului de mamufăreală, în căsuca unei organizații a „meretului liberal”.

Grea și nemerităta ispașă să te osanăști, lanar, prizonier al generației ramolite! S'a nu uici un eian, nici un zburcun al idolei, nici o ideologie nouă, nici o aspirație și nici o nazură pe care s'o impui cu truda, cu jefia, cu nopti de insonmie în generoasă ramanaure, gres tale născute ce te-șteaptă cu uitarea și tringea unui scrier. S'o impui cu acea conștință încorta a datorii impune, cu a-acea lepadare de sine și cu acea desinteresare a omului resgnat îngratitudin și hulei deapropiat. Căci acesta este sensul vieții noastre, și oricât va vești trudi muntea nu vești descoperi un alt rost vieții noastre, dacă nu crești să reedifici paginile putăruce ale necesităților primare și mizerie, când amăntarea nu s'a rădăcut încă în a-acea pictură și gândul nu i-a covănit încă sub tulpine.

Dar ceace aș fiuput tot, juni cberul, în urbea universitară a Aracaului este o rusine, da, o rusine, care ne goneste sângele în obraz, deși nici o vină nu ne apasă ca o putră conștință și nici o împartășare a gândului nu ne împrietenește de cugetul nostru. Ați ales în fruntea voastră pe cel mai neorăcit dintre voi. Ați ales un tânăr care și-a precăruit conștința în splenuca Comitetului Agrar. Un tânăr care în doi timp și trei nișcări și-a străns, prin viclenie, falș și jurtșur, o avere fabuloasă pe spinarea tabăcării și înșelata a țaranilor români. Un tânăr care a slugărit interesele groșilor și lașilor și ardor.

Un tânăr care seamănă pretuindeni corupție, venalitate și imoralitate.

Un tânăr corupt și corupător.

Un tânăr pe care lumina aurului l'a zăpăcit cu pe fluturu de noaple, flăcără lămpii. Tânărul, știți foarte bine, este Bubi Gheșie din Sălaj. Cum l-au ales, ce m'sprăție mercenară o'a robu; cum o'ați necinstit cu cea mai coruptă înșelă a generației noastre? Ami pun muntea la tortură să înțeleg, să pătrund, să descifrez această cină de lăina a aurului. Nu înțeleg însă nimic, nu vreau să înțeleg nimic, căci mă tem să înțeleg înfricoșătoarea decadență a generației noastre.

Sever Stoica

Bulgaria nu aplică acest drept minorității române, — care e cam tot atât de numeroasă, cât minoritatea bulgară din România (Numai în Timocul bulgar statistica oficială înregistrează 96.000 suflete, în 36 comune cu majoritate română absolută). Nu numai că nu îngăduie școlă și biserică românească, dar oprește pătrunderea oricărei publicații dela noi. Inerți cari trez Dunărea s'a învețe carte în România sunt urmăriți ca agitatori periculoși...

Un tânăr pe care lumina aurului l'a zăpăcit cu pe fluturu de noaple, flăcără lămpii. Tânărul, știți foarte bine, este Bubi Gheșie din Sălaj. Cum l-au ales, ce m'sprăție mercenară o'a robu; cum o'ați necinstit cu cea mai coruptă înșelă a generației noastre? Ami pun muntea la tortură să înțeleg, să pătrund, să descifrez această cină de lăina a aurului. Nu înțeleg însă nimic, nu vreau să înțeleg nimic, căci mă tem să înțeleg înfricoșătoarea decadență a generației noastre.

frunțașii români timoceni, dacă s'ar grupa în asociații culturale ce bibliotecă, teatru și cor, precum e cercul bulgar „Sădeanca” din Siliștra, sau asociațiile similare din Bazargic. Iar dacă vre-un actor, sau cântăreț român ar îndrăzni să treacă pe la Vidin, nu se știe până unde s'ar întinde poliția bulgară. Și noi ne-am rupt palmele aplaudând la Bazargic pe cunoscutul tenor Petre Raicef, alături cu concetățenii noștri bulgari.

Intro'zi am întâlnit pe ulițele Siliștrei niște copii purtând în mâini o revistă din Sofia („Dețcaia Rodost (?)”) — nu știu dacă am reținut exact titlul. N'am avut în clipa aceea viziunea năruirii autorității de stat roman în vechea cetate a vovodului Tatul și Mircea cel Mare, ci m'am gândit numai la copiii noștri din Timoc cărora nu le este îngăduit să vadă „Albina”. „Universul copiilor”, „Dimincața

(Continuare în pag. 11-c)

Politica ziar popular independent

de informații și critică

reapare la 1 Septembrie 1928, complet reorganizată, zilnic la ora 2 d. a.

A apărut No. 28

REALITATEA

ilustrată

Număr special de plajă

Când artiștii se căsătoresc...

Actualitatea în ilustrații
Extraordinarele aventuri ale lui Svante Perenius
Curiozități din toată lumea

Femina, cinematograf, glume, sport, jocuri distractive, etc.

80 Ilustrațiuni

20 pagini mari 8 lei exemplarul

Important

ESANOFELEUL specialitatea Casei Felice Bisleri & Co. din Milano, este remediul cel mai puternic și cel mai rațional în toate formele de infecție malarică. Efectul este rapid. Febra dispare sigur după primele doze. Continuând cura dispar și paraziții malarici din sânge și din splină. Bolnavii capătă o poftă de mâncare exagerată. Cealaltă natură a feței revine, deosebită și vi. goarea și puterea de muncă. — Pentru acțiunea sa rapidă, imediată pentru perfectă sa toleranță, ESANOFELE-ul trebuie considerat ca adevăratul specific al infecției malarice.

De vânzare la toate farmaciile și drogheriile. Reprezentant-Depozitar pentru România, G. Centonze București, Bulevardul Basarab No. 37. Telefon 360/95

Patuti de Fer Patuti de Bronz Patuti de Copii găsiți la Fabrica de Mobile Sulman Marcus 63 Str. Sf. Apostoli 63

TABLOURI Splendide pictate de maeștri români cu reputație, găsiți la ocazie la un preț deosebit de mic. Singura sursă de colecție bogată, vizibil zilnic numai între 2-4. Duminică-Sâmbătă toată ziua. 3, Strada Turturele, 3 prin Labirint Tramvaiul electric 16, Stația Tabacu

FARA ÎNDOIALĂ! INCALZIMINTEA SCHUL ESTE CA MAI BUNĂ ȘI MAI ECONOMICĂ! Cine țură copil? citiți MISTERELE BUCUREȘTILOR Nr. 1

Starea vremii TIMPUL PROBABIL dela 27-28. Orele 20. Presiunea în scădere cu 1-3 mm. Cerul senin și vânt slab din sec-torul Vestic. Temperatura în creștere.

Farmaciile de serviciu AZI 28 IULIE 1928

Dr. A. Popovici, calca Griviței 213, tel. 20/99; Alex. Rosu (la Galeni), calca Griviței 74, tel. 24/59; Dr. V. Vărcolici (1 hoais), calca Victoriei 126, tel. 67/10; D. Bărbuț, str. Câmpineanu (lângă teatru National) 9; I. Lăzăroiu, calca Jacobii, str. Patriei (Piața de Flori) 14, tel. 21/56; I. Vespremanu, calca Văcărești 39, tel.; I. Frenkel, calca Văcărești 39, tel.; I. 364/13; Liviu Bancu, gos. Mihai Bravu 32; Gh. Ionescu, calca Rahovei 5, tel. 25/1; G. Coroleuca, calca Moșilor 219, tel. 52/35; Dr. A. Mihalovici, calca Căărășilor 74, tel. 56/83; Margareta Nacu Prelungirea Dorobanților 51, tel. 216/06; Filareta Zamfirescu, str. Banu Manta 52.

Copiii... fiindcă părinții lor ar cădea la mare necaz din partea autorităților bulgare.

Dacă populația română din Bulgaria este total oprită să se manifeste cultural în graiul natal, cea bulgară din Dobrogea nu se poate plânge că e supusă unui tratament egal prin reciprocitate.

- 1) Școala primară a comunității bulgare din Constanța cu biserici. 2) Școala primară din Bazargic cu 17 săli de clasă, 739 elevi și 19 învățători bulgari. 3) Școala primară din Balciu cu 6 săli de clasă, 198 elevi și 6 învățători bulgari. 4) Școala primară din Cavar-na, idem, cu 230 elevi.

FAPTE DIVERSE

(Continuare din pagina I-a) rând găini, a fost adus în fața adunării obștii acelei comune, unde a fost omorât de mulțime.

La satul Funduri-Nou, comuna Limbeni, județul Bălți, se practică linsarea — exact ca în America. Ne americanizăm fără să ne dăm seama!

Locuitorul Ion Zeamă, furând găini în micul sat basarabean, a suferit aceeași pedeapsă — linsarea — pe care i-ar fi dat-o cetățenii New-Yorkului, dacă l-ar fi prins furând diamante sau perle dela cutare firmă cu renume mondial. Ceeace înseamnă că găinile sunt, la Funduri-Nou în Basarabia, tot așa de scumpe ca și diamantele la New-York — sau poate — că cetățenii New-Yorkului sunt tot așa de sălbateci ca și sătenii din Funduri-Nou, județul Bălți...

Și încă, la New-York, linsarea este adesea împiedecată de poliție, și este totdeauna rezultatul unei indignări spontane. Pe când, în satul Funduri-Nou, bravii cetățeni nu s-au lăsat în voia furiei... A, nu! Locuitorul Ion Zeamă „a fost adus în fața adunării obștii acelei comune, unde a fost omorât de mulțime...”

Precum vedeți, întâia a fost judecat de obștia satului și pe urmă i s'a aplicat pedeapsa cu moartea, pe care au executat-o, într'un deplin și leal acord, toți sătenii, umăr la umăr.

Unde este poetul, care să închine acestui fapt divers, imnul pe care-l merită?

O, brava justiție populară! O, eroismul multimei care ucide un om, — un ticălos — dar un biet om dezarmat...

Tudor-Teodorescu-Braniește

P. S. — Câțiva dintre bolnavii de pielit, care zac în sanatoriul din Vijnăta (Bucovina), — imi trimit o emoționantă scrisoare, — din singurătatea în care destina-tul ne-a aruncat — cum spun ei. Se plâng că nu au acolo „nicio carte, cu care să ne trecă timpul”. Chiniții de boală și de urt, — au hotărât să întemeieze o bibliotecă a spitalului. Întru în-făptuirea acestui plan, mă rog să-mi solicite pe această cale, dela ci-titorii „Curentului”, cărți în dar. Două-trei volume trimise acolo, în sălile albe și tăcute în care triste-te și boala sunt stăpâne, — vor fi o alinare pentru bolnavii frământați de gânduri negre. Dacă doctorii le urează boala trupească, noi le dăruim usura „boala sufletescă” detruind-le cărți. Cea mai nesemnificativă danie, va fi bine venită. Oamenii de inimă, care vor să răspundă acestei chemări sunt rugați să trimită pachetele cu cărți pe adresa: Mirela Gha-orghie, Spitalul Vijnăta Bucovina, Camera No. 6.

T. B. Muncitorii ieșeni în grevă IASI, 27. — Lucrătorii dela fabrica „Industria Moldovei” sunt în grevă. Eri au avut loc conciliabile între muncitorii și delegații ministerului Muncii. Proprietarul Vanovici și-a permis să insulte pe muncitorii în chiar localul sindicatului fapt ce a înasprit raporturile dintre pa-tron și muncitorii greviști. Se speră totuși să se ajungă la o tranzație.

5) Școala primară din Silistra, idem. 6) Gimnaziul mixt din Balciu cu 4 clase și 73 elevi. 7) Gimnaziul mixt din Cavar-na cu 4 clase și 90 elevi. 8) Liceul cu 8 clase din Bazar-gic cu 535 băieți, iar secția liceului de fete cu 226 elevi. 9) Liceul cu 8 clase din Silistra cu 237 băieți, iar liceul de fete cu 132 eleve. Neavând acum date oficiale la îndemână, nu pot afirma nimic despre minoritatea bulgară din sudul Basarabiei. Ziare și reviste bulgare: Novo Glas (la Silistra), La Bazargic: Kurier (zilnic), Posta, Dobrogea Nouă (jumătate bulgă-rese, jumătate românească), Pole (revista literară culturală), Nova Ciardaica (umoristică), iar la Balciu iese Consta de Argint (ziar cultural în românește și bulgă-reste).

Condeie româno-bulgare se în-tănesc în paginile aceleiași foi, in-suflete de aceleași gânduri bine-voitoare: cunoaștere, înțelegere, apropiere. Se publică traduceri din bulgărește și traduceri din ro-mânește, cu profiluri de artiști români și bulgari.

N'au lipsit nici colaborările de peste hotar. Vrednice de luat în seamă e fap-tul că unele foi propulgate au pornit din inițiativa române, cum de pildă e «Dobrogea Nouă», dar mai ales desinteresată din punct de vedere material și politic de partid «Consta de Argint» a bine intenționatului Octavian Moșescu din Balciu. Scriitorii români (între aceștia d. Em. Bucuși) au luat inițiativa alcătuirii unei antologii din scri-torii bulgari în românește. Sunt începuturi zilnice de făgăduitoare speranțe. Ne găsim dar împreună cu in-telectualii bulgari dobrogeni pe te-renul generos și natural al artei. De pe această poziție câștigată se poate privi mai departe. Atarnă de intelectualii din Bul-garia ce se pot ridica «au desus dela mellee», să determine în tara lor o opinie nouă, măcar în por-țiuni egale cu cea pornită la noi. Consecințele principiului «dout des» ca să fie și politice, trebuie să înceapă prin a fi culturale, — deopotrivă pentru cele două țări vecine ce se doresc prietene.

Agostol Culea

CARNETUL ZILEI

BUBA TEATRULUI MAGHIAR

D. Ianovics are o părere proastă despre literații maghiari

III

Din cifrele și datele statistice ce le-am dat în numărul trecut, credem că am dovedit că toată direcțiunea teatrului maghiar din Oluj, d. Ianovics nu era fon-dată în privința necesității unui repertoriu maghiar importat din Budapesta. Am arătat că toa-trele maghiare dela noi au jurat mai mult un repertoriu străin (tradus), iar din cel original ma-ghiar, a neglijat picsele de se-rioasă literatură (neculegând nici una din repertoriul Națio-nalului din Budapesta) ci adop-tând lucrările... comerciale.

Atunci ce orientare spre Budapesta când nu se servește REAL adevărată literatură ma-ghiară?

Și în privința aceasta, am pus în altă parte întrebarea:

— Oare între literatura ma-ghiară ardelenescă și Teatrul maghiar din Ardeal nu trebuie stabilită o legătură? Dacă lite-ratura maghiară ardelenescă na-vighează spre alte orizonturi de cât cea din Budapesta, nu cum-va și publicul de teatru maghiar caută și el o altă orientare?

La aceasta d. director Ianovica ne răspunde scurt — pentru toate teatrele maghiare dela noi —: „Nu se poate! Costă scump... Și (completează alți „intelectuali” de aceiași anvergură) în cea ce privește traducătorii, în Ardeal nu există...”

Scurt — mă rog! — „Costă scump și nu există...”

Așa să fie?

Iacă nu e așa.

În primul rând — credem noi — e cam riscant să spui că literații maghiari autochthoni sunt niște speculanti, — ca de o pildă — un director de teatru maghiar. La cine a făcut apel și aluzie d. Ianovics și ce onorariu s'a cerut? Iată un răspuns care nu ne va veni niciodată. Că d-na ne va pre-senta o notă de cheltueli! Ce benta ar fi! Se va constata pu-blic că învinuarea este nedreaptă. Zău! Crede-ne și pe noi, scumpe directoare, — d-na care ai tradus singur lucrări de-ale tuturor di-rectorilor generali din toate mi-nisterele pe cari le vizitezi, — crede-ne — zău! — că nu costă scump...

Trecem la cea de a doua aser-tiune: În Ardeal nu există traducă-tori

Ei! Și aici cine va se înșela sau vrea să ne înșele.

Noi afirmăm că între literații maghiari autochthoni se găsec nu numai traducători buni, dar în-

tre aceștia, există chiar CEL MAI BUN TRADUCATOR MA-GHIAR pe care l'a avut vre-o-dată Ungaria. Este eminentul nostru confrate Trango Voltan, care a tălmăcit minunat în un-gurește (nu! nu! nu e vorba de poezii române cum credeți) nu numai versurile lui Rilka, dar a-cel admirabil Faust, minunat ar-cel literar făcut Ungariei. E tălmă-citorul ideal al lui Baudelaire și al lui Laforgue, al poeziei chi-neze și al lui Ady Endre (acesta în limba germană).

Dar pe semne că culșia șode-rău cu literatură. Pînăcînd ultim-terii, s'ar fi aflat, cum am aflat noi, că în Ardeal mai trăeste un traducător obscur, necunoscut — speculatul la Budapesta — și care lucra dănsul pentru alții.

Și pe când traducătorii sale erau lăudați pe numele altora, dănsul, umilul muncitor anonim își fă-cea uconia.

Vreți să-l cunoașteți? Trăeste în Timișoara. E admirabilul co-leg Bodo.

Și mai sunt.

Astfel dar, aserțiunile cu em-fază și cu final de operetă se dă-răm.

Noi credem că Jupp cum lite-ratura maghiară din Ardeal nu dește și se afirmă zilnic în via-ță plină de viață și de viață, iot ast-fel și teatrul maghiar ar putea fi salvat dela falimentul ce se ap-ro-pie, printr'o totală înnoire printr'o altă orientare.

Doamne! Cât de simplu e!

Dacă lumea nu vine la pre-miera operetei „Regele Pungășilor” de faimosul pikpokit muș-cal Zerkovici și dacă preferă să bea un șorț la cafenea, nu o face fiindcă directorii de teatru se bat între dănsii și se acuză reciproc de ireidentism, ci fiindcă nu mai poate înghiți drept artă ma-ghiară, toate sursurile ce se ser-vesc la Royal Orfeum și pe altele sceme micute din Budapesta, per-tru uzul populației flotante de a-colo.

Nu vine publicul la teatru ma-ghiar, nu fiindcă stăutul român îl persecută, ci pentru că directorii de teatru îl chinușcu cu lucrări hyper pronste și departe de artă și literatură.

Dar cum ar fi altminteri când cel mai iscusit și rășrit dintre ei au despre literatură maghiară autochthonă — chiar — păreri și informații atât de proaste.

P. mâine „Zăhărelul” d-lui Ia-novics.

I. TARINA

ELLEN TERRY

Celebra actriță engleză, Ellen Terry, a murit în vârstă de 80 de ani; fusese supranumită Sarah Bernhardt a Angliei, iar în anul 1925, guvernul britanic — pentru a onora pe marea tragediană, îi conferise titlul de „Lady”, și ma-re cruce a imperiului britanic.

Aparținând unei familii de ac-tori, Ellen Terry debutase la vâr-sta de opt ani; și a povestit, în me-moriile sale, viața răătătoare a unei micii comediantine prin pro-vinoile engleze, cu tatăl, mama, sora sa Kate și Sydney Taylor.

Fiind remarcată de un pictor foarte cunoscut, Watts, care o și luă în căsătorie, la vârsta de 16 ani părăsi teatrul. În acea epocă e cunoscut în atelierul bărbatului ei pe Gladstone, Disraeli și pe ma-rele poet Tennyson, care leagă cu ea o vie prietenie.

Nefiind fericită în căsătorie Ellen Terry se despărți de Watts și se întoarse la scenă; alături de marele actor Irving — ea inter-pretă principalele piese ale lui Shakespeare, căruia i-a fost o in-terpretă incomparabilă.

Rând pe rând slămată în Ofelia, Katarina, Porția, Desdemona, Julieta, — a obținut cel mai mare triumf în Lady Macbeth.

Pictorul Sargent a reprezen-tat-o în acest rol, într'un tablou care trece drept una din capodo-perile sale.

AVALANȘA DE PREMII

Academia franceză a decer-nat zilele trecute premiele: Jeanbaret, Hélène Porgès, Da-vaine, Hérédia, Bardet, Vala-brègue, Lefèvre-Deumier, So-brien-Arnould, Montyon, Ju-teaux-Duvigneaux, Fabien, Ar-chou-Desperouseux, Langlois, Dodo, Furtado, Charles-Blanc, în total 80.000 franci, împărțiți în recompense de câte 500 și 1.000 franci. Lista laureaților fiind prea lungă ziarele au re-nunțat să le mai dea numele.

La teatru «Michodière» conti-nuă cu succes seria reprezentațiilor cu ultimă lucrare dramatică a lui Edouard Bourdet «Vient de pa-raitre».

Cum se „aranjează” excursiile școlare

In atenția d-lui secretar-general Kiritescu

Focșani, 26. — Conform unei tradiții bine stabilite, la liceul „Unirea” din orașul nostru, a-nul acesta se pregătește a șap-tea excursie în străintătate și a-nume în Italia. Nimeni nu po-ate fi în principiu împotriva u-nei asemenea excursiuni. Cee-ace a scandalizat însă pe mulți și mai ales pe profesorii liceu-lui, sunt modalitățile ei de or-ganizare.

Pregătirea excursiile de anul acesta a pluit în mister. Ni-meni nu știa dacă se face sau nu. Nici-o conferință a profes-orilor n'a fost convocată spre a-și spune cuvântul. Acum însă, când mai sunt câteva zile până la plecarea, s'au dat toate în vileag și am găsit explicațiile interesului unei asemenea or-ganizații în occulto.

În primul rând o serie de ele-mente completectamente străine, care n'au nici-o legătură cu școala cu un întreg și nesfârșit alaiu de cumnați, cumnate, ne-poți și strănepoți, va forma ma-joritatea profitoare a acestei excursii, pentru care s'a alocat din fondul comitetului școlar, suma de 250.000 lei. Bani aceș-tia au fost strânsi exclusiv prin munca elevilor, și nu înțelegem să profite de ei oameni care, pe lângă cele arătate mai sus, sunt destul de bogăți ca să poată merge, pe cont propriu, de mai multe ori în Italia, iar nu să profite, în comun, de niște bani la care n'au nici un drept. Datoria celor care sunt în capul excursiile, era să aibe în vedere în primul rând pe elevii (mai ales pe absolvenții din clasa VII-a și a VIII-a) și pe profesorii liceului. Ori tocmai aceștia au fost neglijaji sub fel de fel de motive — inventate mai mult sau mai puțin ingenios. Astfel întrebăm: a dat ministerul vre-un ordin, prin care elevii absolvenți ai clasei a VII-a sunt opriji de a merge în Italia, pen-trucă au de dat bacalaureatul în toamnă? Știm că este o pură invenție, pentru că bacalaurea-tul se dă pe risc propriu și — iar nu cel al ministerului și de a-ceea el n'are ce să se amestece într'o asemenea chestie.

De aceea credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

De ce credem că aceste imixțiuni, în detrimentul ele-vilor și profesorilor, sunt dăun-țoare, din toate punctele de ve-dere, unei excursii care ar fi trebuit să fie pur și simplu șco-lărească.

Taxe cerute elevilor, pe de altă parte, sunt destul de mari. Nu s'a făcut nici-o concesione și sunt elevi merițioși, harnici, care au muncit pentru strănge-re fondurilor, dar săraci. De-munca acestora, datorită dom-niilor organizatori, vor ști să pro-fite alții. Și de aceea sugerăm l-deea că dacă această excursie s'er amăna pentru la anul și dă-că s'ar mai strânge încă 150.000 lei, se va putea organiza o ex-cursie pur școlărească în care unii elevi, dintre cei pomeniți mai sus, ar fi putut merge chiar gratuit.

În priveștea alocarea sumei de 250.000 lei, din fondul comi-tetului școlar, — s'a făcut un respectându-se formele legale. Nu s'a convocat niciodată comi-tetul școlar, pentru a se da autorizația cuvenită. S'a pro-cedat deci arbitrar și ilegal. S'a acest procedeu este cu atât mai condamnabil, cu cât nu s'a da-nici o socoteală de nimeni asupra modului cum au fost consu-mate fondurile în cele două ex-cursii anterioare. Nu vrem a atinge onorabilitatea nimă-nui dar, atunci când e vorba de mănuierea unui ban public, și impunea o asemenea dare de seamă, mai ales când gestiona-rul e profesor.

Însă domniile organizatori n'au evitat comitetul școlar și pe-trucă știu că în acel comitet n'găsec membri care s'au putut în-discuție chiar oportunitatea u-nei asemenea excursiuni. Și cu-drept cuvânt, credem și noi că nu este oportună o excursie pentru care se cheltușește 250 mii lei — atunci când liceul nostru îi trebuieș grăbnice și serioase reparațiuni, atunci când iarna vântul suflă nesting-herit prin toate clasele, în sa-bolele nu încălesc niciodată.

Între o excursie de plăcere și o reparațiune urgentă, care dacă nu se face aduce neplăcere elevilor și profesorilor, desigur că nimeni nu poate sta la îndoi-ială, care este de preferat.

Pentru toate acestea, atră-gem atențiunea d-lui secretar general dela ministerul instruc-țiunii spre a face cercetări cu-venite și a suspenda o ex-cursie care se face în asemenea condiții.

Dea'tfel vom mai reveni

V. E.

CARTE INTERZISA

În urma unei decizii a guver-nului, noul roman al lui Louis Dumur «Dumnezeu și o cro-tească pe țara» nu va fi pus în vânzare în librăriile din Bel-gia.

Motivul: descrierea prea rea-listă a unei orgii prezidate de Rasputin.

ROUSSEAU LA ANNECY

Evocând în „Confesiunile” sale sosirea la Ancecy, J. J. Rousseau își formula dorința de a înconju-ra cu a o balustradă aurită locul unde întâlnise pe d-na de Wa-rens. Grație inițiativei pictorului-gravor Ch. Coppier, dorința lui va fi împlinită.

Pe drumul care duce dela casa în care a locuit d-na de Warens și până la catedrală, există un zid acoperit cu o ederă, în mijlocul că-ruia se deschide o vișă adăpostind un bazin semicircular de piatră. Pe o inscripție să scris: În ziua de Paste înflorit al anului 1728, J. J. Rousseau întâlni pe d-na Warens". Bustul genevezului, o replică a operii lui Houdon, su-rânde spiritual și răutăcios deasupra basinelui.

Inaugurarea acestui monument a avut loc în ziua de 21 Iulie c. ou un fast deosebit.

Piesa lui Osip Dymov „Cântă-rețul tristeții sale” care s'a jucat în Capitală cu un succes atât de înalț, dator de către ansamblul din Vîlna, se va reprezenta în cursul lunii Septembrie la Deutscher Theater din Berlin.

Cunoscutul compozitor berlinez Friedrich Hollinder a terminat partitura unei noi opere intitulată „Cei cinci cari au sărit peste propria lor umbră”. Premiera va avea loc în cursul lunii Octom-brit la „Deutscher Künstlerthe-ater” din Berlin.

La Theater in der Josefstadt din Viena se reprezintă cu succes pie-sa „Baccarat” de Henri Bernstein în regia regisorului nr Iwan Smith. Rolurile principale sunt in-terpretate de artistele Arlan și Fein, rolul principal masculin de tragedianul Oscar Beregy.

Repetițiile ansamblului Operii Române vor începe la 16 August cu „Dama de pică” de P. I. Tschai-kowski.

ILASCO IBANE

Văduva celebrului romanesc spaniol, mort nu de mult la Ma-drid, a cerut autorizația consili-ului municipal din Menton să se-dice bărbatului ei un monument în acest oraș.

Monumentul, care va fi pus în mijlocul squarului „Victoria”, n'ei opera unui prețen intim al literaturii, — sculptorul Léopol-Bernstamm.

VIAȚA ECONOMICĂ

Faliment

Nu e vorba, cum credeți, de falimentul politicii financiare a d-lui Vintilă Brătianu. Căci acesta-i un faliment cu atât mai puțin înedit, cu cât farsa desăfurată, zilele acestea, în parlament, într'un tempo vertiginos, îl ilustrează cu o evidență impunătoare, dându-i o coloratură tragicomică, de ultima oră.

Nu e vorba nici de falimentul, care amenință gestiunea anului în curs a tezaurului public, dacă ar fi să continuăm cu seria deficitelor de încasări, care au atins 4 miliarde 700 milioane, după cinci luni ale exercițiului bugetar și merg crescând, precum ne arată situația încasărilor vamale, al căror deficit singur se apropie de un miliard, în primul semestru 1928.

E vorba de falimentul mult mai dureros și mai pipăibil al comerțului și industriei românești, zugrumate de criză. Rând pe rând, firme importante, trecând prin refuzul moratorilor inițiale, acordate cu o inexplicabilă ușurință, se scufundă, fără nimeni să le zică de altele, în insolvență. Comerț, ca și industrie suferă de restrângerea fatală a consumațiilor generale.

Comerțul e, fără îndoială, o victimă inocentă. Nu același este însă și cazul industriei, victimă, precum vom vedea a propriilor ei păcate.

Creiate, în mare parte, la adăpostul tarifului vamal protecționist, multe din industriile, care disonar astăzi — e cazul unei mari industrii de postav, cu un pasiv de 300 milioane lei — n'aveau nici-o rațiune de a exista. De altă parte, spre deosebire de alte industrii consolidate, din aceiași ramură, aceste industrii s'au organizat pe baze naționale și au făcut investiții enorme, în disproporție cu deosebiul lor probabil.

Criza de consumație le-a atins, în primul rând. Același caz de absorbție a mărfurilor fabricate se datorează însă, în mare parte, preferințelor exagerate, dezvoltate la adăpostul protecționismului excesiv.

Umflarea prețurilor de vânzare a mărfurilor fabricate în țară a împins publicul la restrângerea

consumului, care n'a putut fi reținut, chiar când — sezizând pericolul — industriile menționate au scăzut prețurile.

De aceea, putem spune, cu drept cuvânt, că falimentele industriale nu sunt niciodată inocente. Examină-le de aproape și veți constata ușor, că s'au făcut investiții exagerate, conținându-se într-o amortizare scurtă, doi, trei ani de zile a noilor instalații. S'a plătit, în schimb, pentru aceste investiții, dobânzi enorme-curente. Rezultatul nu putea fi altul, decât falimentul.

Din nefericire, falimentul unei mari industrii înseamnă lăsarea pe drumuri a unei noi serii de muncitori, pe lângă afția alții. În ultima analiză, falimentul care-și întinde neagra-i aripă asupra întregii țări, înseamnă condamnarea la foamă a unei tot mai vaste categorii sociale, de lucrători și funcționari. Moratoriul e amânarea dezastrului, nu soluționarea lui.

D. Vintilă Brătianu, care a imaginat nefasta-i politică financiară, „prin noi înși-ne”, politica inactivității și „strangulării” instituțiilor liberale, are de ce să fie mulțumit.

Falimentul curinde întreaga economie particulară.

Dar, în același timp, zecile de mii de infometați, victime ale politicii sale financiare își cer dreptul la viață și la activitate.

Va fi în stare, autorul moral al mizeriei lor actuale să le redea puțina de a munci, câștigându-și o modestă și cinstită existență? Aci e întrebarea.

Dar de ea atârână, liniștea țării, mai mult decât de legiuni întregi de forțe de constrângere. Amânarea termenului de înapoițuire a adevăratelor împrumuturi de investiții și amăgirea mulțimii cu împrumuturi inexistente nu pot rezolva aceste grave probleme.

Umplerea falimentelor nu se pot vindeca decât cu o activitate real constructivă. Și guvernul nu îi poate deocamdată replica, decât cu discursuri patetice și cu nemulțumirile ordonatorilor pentru lucrările efectuate.

Încotro mergem?
Privim cu îngrijorare ziua de mâine.

Ricardo

În Moldova recolta grâului este excelentă

IASI, 27. — În unele județe ale Moldovei recolta grâului este excelentă.

Din județul Roman producția a atins 4500 kgr. la hectar. Secerisul e în toiu. Se simte însă nevoie de ploaie pentru porumburi.

Sfatul negustoresc din Cluj protestează împotriva legii speculei

CLUJ, 26. — Sfatul negustoresc din localitate va ține astăzi seară o ședință în care se va protesta împotriva legii speculei, modificată de curând de către guvern. Motivul acestui protest e că noua lege ar atinge grav interesele comercianților.

Sinuciderea în leoaltură cu fraudele fiscale dela Iași

Iași, 27. — Am relatat în numărul de ieri tragica sinucidere a agentului fiscal Cuișescu, implicat în fraudele dela percepție.

El a lăsat două scrisori prin care arată că se sinucide din cauza rusiniei, de drept ilegale, sunt în fapt nejustificate fiindcă Primăria nu poate face „dani” forțate cu banii opriți din salariile măturotorilor.

CLADIREA POMPIERILOR
Luându-se în discuție darea în întreprindere a clădirii pompierilor, se naște o vie discuție asupra rezultatului licitației.

D. dr. Costinescu susține că lucrarea trebuie dată celui mai avantajos ofertant.

D. col. Șeșescu arată că în speță MAI AVANTAJOS ÎNSEAMNĂ MAI EFTIN CA PREȚ.

D. dr. Costinescu încearcă a elasticitatea legii contabilității publice, căutând să facă o deosebire esențială între EFTIN și AVANTAJOS.

În cele din urmă se recurge la un arbitraj care va fi oficiat de d. Berceanu și Anibal Teodorescu.

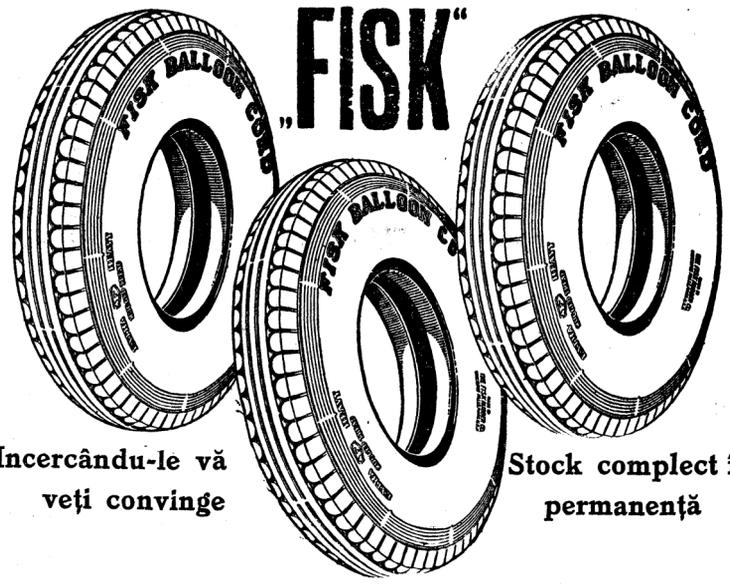
Ridicarea tarifului vamal în Bulgaria

Sofia, 27 (Radior). — Prin decret ministerial, coeficientul taxelor vamale a fost majorat dela 15 la 20 la sută. Noul coeficient a intrat în vigoare începând dela 26 Iulie. Majorarea se explică prin necesitatea de a apropia tariful vamal de cel al aur. Măsura se aplică tuturor produselor la import, cu excepția articolelor alimentare.

Industriașii englezi studiază exploatarea germane

Londra, 27 (Radior). — Un grup de directori ai minelor de cărbuni va pleca la 8 August în Germania spre a studia noile metode aplicate după război în industria cărbunilor.

ANVELOPELE ȘI CAMERILE

Incercându-le vă veți convinge

Stock complet în permanență

Daun cea mai mare siguranță, suplă și cel mai mare număr de kilometri

Reprezentanța Generală pentru România Mare

AUTO-MECANICA S. A.

Centrala CLUJ

Sucursala, BUCUREȘTI, Str. Luterană No. 25

Ședința delegației permanente a consiliului municipal al Capitalei

Membrii delegației permanente s'au întrunit în ședință publică ieri dimineață la ora 10.

Prezidențiază d. dr. Costinescu. D-l Berceanu face un raport asupra plăților datorate de Primăria către Eforia Spitalelor Civile. În altă ordine, relatează modalitatea și cuantumul repartiției de fonduri suplimentare și extraordinare.

D-l Anibal Teodorescu protestează în contra vandalismului autorizat de d. Săbăreanu de a smulge pomii pe aleele dela șosea pentru a se instala pompe de benzină.

CLADIREA POMPIERILOR
Luându-se în discuție darea în întreprindere a clădirii pompierilor, se naște o vie discuție asupra rezultatului licitației.

D. dr. Costinescu susține că lucrarea trebuie dată celui mai avantajos ofertant.

D. col. Șeșescu arată că în speță MAI AVANTAJOS ÎNSEAMNĂ MAI EFTIN CA PREȚ.

D. dr. Costinescu încearcă a elasticitatea legii contabilității publice, căutând să facă o deosebire esențială între EFTIN și AVANTAJOS.

În cele din urmă se recurge la un arbitraj care va fi oficiat de d. Berceanu și Anibal Teodorescu.

aceste sume le-a „DARUIT”: haine și ghețe.

D-l col. Șeșescu arată că reținerile, de drept ilegale, sunt în fapt nejustificate fiindcă Primăria nu poate face „dani” forțate cu banii opriți din salariile măturotorilor.

IAR AUTOMOBILELE!
D. dr. Costinescu cere aprobarea de a se cumpăra un automobil pentru serviciul d-lui Săbăreanu.

— „De care automobil?” întreabă d. col. Șeșescu.

— D. dr. Costinescu: Din acela pe care le veți comanda d-ți.

— D. col. Șeșescu: Vă rog să luați act. Să se termine odată cu Leonida & Co.

„COMERCIALIZARI”
Soc. Recco pentru „comercializarea” reclamelor luminoase, cere locuri pentru instalarea unor columnne în acest scop, în peștele „Victoriei”, Atheneului, Matache Măcelaru și Carol I.

„Comercializarea” o pledează d. dr. Costinescu, depunând suprema elocință de care dispune — atât de rar — și neuitând să fluturze flamura interesului general.

D-l Teodorescu Alexandrescu, arată că nu se poate da concesionea primului venit. Deoarece mai toate Primăriile au primit asemenea „ferle” s'ar impune ținerea unei licitații.

D-l Niculescu-Rietz, arată că oferta soc. Recco este de mult aprobată și discutată de azi este cu totul „inutilă” în acest scop. Azi nu se face decât o ratificare a punctelor fixate și mai rămâne redactarea actului de sarcini.

D-l dr. Costinescu face o paralelă între instalările columnnelor luminoase, și depozitele de benzină, a căror comercializare cointeresează a patronal-o d-l Săbăreanu.

D-l col. Șeșescu și d. Anibal Teodorescu găsesc momentul să plaseze unele observații usturătoare pentru concuratul liberalo-edilitar dela Primărie.

Se relatează rezultatele unor licitații, după care ședința se ridică la ora 1 jum.

Rep.

Inaugurarea bioulului oficial de călătorie C. F. R.

Eri dimineață a avut loc inaugurarea bioulului oficial de călătorie înființat de ad-ția C. F. R. Grație înființării acestui biou, călătorii rutelor internaționale vor fi pe viitor, puși la adăpost de diferențele valutare în

bioulul comunicațiilor, ing. N. Teodorescu, director general C. F. R., Mereuță, subdirector general, director Filiiți, Ioanid și Miclescu, director comerciali, toți directorii ad-tivi C. F. R. și reprezentanții presei.

D. director Miclescu arată importanța înființării acestui biou oficial de călătorie care prin nou regim ce-l inaugurează va atrage cât mai mulți străini să ne viziteze țara.

D. ministru DIMITRIU aduce elocii inițiativei direcției comerciale C. F. R. grație căreia această instituție tinde să capete o importanță expansiune de comercializare.

D. ing. N. Teodorescu, directorul general C. F. R., în cuvinte bine simțite, mulțumeste tuturor acelor cari dau concursul căilor ferate. Și își exprimă speranța și dorința de a se da C. F. R. o cât mai largă autonomie, spre binele însuși al acestei instituții.

După ce asistența a vizitat noile instalații ale bioulului și după ce s'a servit o gustare, festivitatea a luat sfârșit la orele 12 a. m.

TUTOVEANU

D. Ing. TEODORESCU

ceace privește cumpărarea biletelor, deoarece acestea urmează să se plătească exact după cursul oficial.

ASISTENȚA

Au asistat la solemnitatea inaugurării d-nii C. Dimitriu, mi-

Cum a devenit Leiba Leibovici cetățean român cu numele de Barbu Ionescu

Areștarea lui Bubi Sadoveanu

Am fost singurul ziar, care am arătat că la judecătoria din Tg.-Cărbunesti-Gorj s'au fabricat acte de cetățean român lui Barbu Ionescu, conte de Godstene, alias Leiba Leibovici. Acela care a aranjat afacerea e cunoscutul Bubi Sadoveanu, liberal și cu mare trecere prin partea locului.

Am fost singurul ziar, care am arătat că la judecătoria din Tg.-Cărbunesti-Gorj s'au fabricat acte de cetățean român lui Barbu Ionescu, conte de Godstene, alias Leiba Leibovici. Acela care a aranjat afacerea e cunoscutul Bubi Sadoveanu, liberal și cu mare trecere prin partea locului.

„ȘI A ȚĂRANILOR
Cei patru țărani, cari au semnat actul prin care Leiba Leibovici căpăta numele de Barbu Ionescu, au fost deasemeni areștați.

El declară că d. Bubi Sadoveanu le-a înșelat buna-credință, spunând că e vorba de un vîr al său care și-a pierdut actul de naștere.

Trbuie să adogim că Bubi Sadoveanu nu e funcționar, ci moșier și membru în partidul liberal.

Ministerul Instrucțiunii n'a confirmat încă pe nou: rector al Universității din Cluj

CLUJ, 26. — Conform obiceiului, la sfârșitul anului universitar a avut loc alegerea noului rector pe anul 1927-28. Delegații facultăților au ales de rector pe d-l prof. Emil Hațegan dela Facultatea de drept.

Ministerul de instrucție urma să confirme această numire în cel mai scurt timp.

Ceia ce nu s'a întâmplat însă, datorită probabil faptului că d-l Prof. Hațegan e membru al partidului național-țărănesc.

Deaceia Universitatea n'are a-cum decât pro-rector, întrucât rectorul nu îndeplinește încă formele legale de funcționare.

Dar cum fiecare naș își are nașul, Siguranța generală a descoperit (ce miracol și, mai ales, ce rapiditate) după doua săptămâni afacerea și parchetul a fost seizat.

Datorită acestei rapidități, Bubi a fost arestat, într-o elegantă cameră dela hotel „Excel-

Bursa

Înceeri oficiale

BUCUREȘTI 27 IULIE 1928	
Banca Blank	1775
Banca Națională	12100
Banca Românească	1140, 5
Banca Minelor	400
Petrol Românească	815
Credit Minier	1300, 10
Petrol Blok	350
România Petroliferă	539
Speranța pui	600
S. R. D.	910
S. T. B.	1070, 40
Reșița	870

SCHIMB	
BUCUREȘTI 27 IULIE 1928	
Franci francezi	6,45—6,47
Franci elvețieni	51,75—51,85
Belgas	22,92—23,50
Lire sterline	800
Lire italiene	8,65—8,66
Lire omane	85—85,50
Mărci germane	39,35—39,45
Zloti polonezi	18,50—18,75
Șilingi austriaci	23,25—23,35
Pengö	28,72—28,80
Coroane cehoslovace	4,89—4,90
Dinari	2,90—2,95
Drahme	2,20—2,25
Leve	1,20—1,25
Fiorini olandezi	66,50—66,50
Dolari	164,50—165

O nouă excrocherie petroliferă

Vaste terenuri românești vândute în același timp la d-rii consorțieri streine din Olanda și Anglia. — Frus area Statului român cu mai multe zeci de milioane.

Încă din anul 1908, se instalează pe malurile Taslăului Sîrat din județul Bacău, un anume M. Munteanu (M. Eisenberg) originar din Brăila, pentru a se ocupa cu exploatarea de petrol.

De la început convinge mai mulți proprietari de pături de mână și formează un mic Sindicat petrolifer la Motnești. Așind mandat din partea acestora, M. Munteanu aduce un mic capital olandez, constituind: „Sindicatul Stănești”, „Societatea Bacău”, și „Societatea Taslău”.

UNDE ÎNCEPE MANOPERA

Toate aceste societăți, prin dibăcia promotorului M. Munteanu, care înghețea capitalurile fără să investească aparatele necesare în vederea unei serioase producțiuni, au adus la lichidare forțată înaintea Tribunalului Bacău.

După o serie de înfățișări la instanțele judiciare, în anul 1913, a-celst faimos Munteanu, convinge pe proprietarii legali ai societăților menționate mai sus, ca, în loc să se ruineze toate afacerile, prin lichidări forțate, și să-și dea lui opțiune pentru a crea o nouă societate mare, cu finanță engleză. Prin această operațiune — spunea Munteanu, — sunt salvați proprietarii și el are prilejul să-și încazeze banca depusă.

FAGADUELI ȘI CERTIFICATE

Cu opțiunea smulșă prin înfățișare, dela cei de mai sus, obținând contra unor promisiuni grase, o serie de rapoarte favorabile și certificate din partea geologilor, că terenurile sunt foarte bogate în petrol, M. Munteanu pleacă la Londra.

Promișând diferitelor persoane că se vor îmbogăți repede, reușește să înjghebeze grupul

1914, să capete autorizarea de funcționare a societății „The Danube Oil Trading Company of Roumania Limited”, a căruia obiect era să cumpere terenurile petrolifere din județul Bacău (România) administrate de M. Munteanu, mandatarul societăților Bacău, Stănești, Taslău.

Grupul englez încazează capitalul, la 700.000 lire sterline, în părțit în 400.000 acțiuni de preferință a 1 liră sterlină și 300 de mii acțiuni ordinare a 1 liră sterlină fiecare, iar ca director general al societății se numește... M. Munteanu.

Prima și totodată ultima subscriere, în 1914, la Londra este de 21.757 acțiuni, pentru cari s'au încasat 20.314 lire sterline. Din această sumă 20.000 lire sterline a ridicat d. Munteanu, pentru plata terenurilor românești (desi a primit acești bani proprietarii terenurilor nici până azi n'au fost achitați) și 250 lire a luat drept salariu pentru d. s-ș.

INTERVINE RAZBOIUL ȘI EXCROCHERIA

Cu sumele încasate, M. Munteanu se întoarce în țară, iar grupul englez adeva misiunea să desfășoare restul de acțiuni.

În această situație; Munteanu cu golanții, proprietarii legal, înșelați și englezii socotindu-se stăpâni pe pământuri din România, intervine războiul mondial.

Cum însă afacerile nu mergeau din cauza lipsei de capital, în primăvara anului 1916, Munteanu se gândește la o vastă excrocherie. Și pleacă în Olanda, unde intră în legătură cu un nou consorțiu pentru pîndirea acelor-ași terenuri petrolifere pe cari le-a vîndut în 1914, în Anglia, creînd societatea numită „Moldova”. Dela această so-

cietate olandeză, Munteanu ridică un acout de trezeci și cinci mii de lire sterline.

MUNTEANU FACE ALTA SOCIETATE

Intrînd România în război, Munteanu, cu banii căpătați, profită, și în Septembrie 1916 în scrie firma la tribunalul Bacău, cu un anume V. Segall, pentru exploatarea acestor terenuri petrolifere.

La această dată Munteanu era adevăratul stăpîn al terenurilor petrolifere? Proprietarii societăților Bacău, Stănești, Taslău se aflau doar în fața instanțelor judiciare pentru a lichida societățile. La Londra, se socoteau proprietari acționarii soc. The Danube Oil Trading Company of Roumania Limited; iar în Olanda soc. Moldova.

Care este situația juridică a acestor afaceri?

UNDE ÎNCEPE FRUSTAREA FISCIULUI

Dar, un noroc mai mare ce cade peste Munteanu, este următorul: Valea Prahovei, fiind ocupată de trupele inamice statului român rechiziționează terenurile petrolifere din Moldova inclusiv și ale societăților soc. numite, instalează 4 sonde (până la această dată, Munteanu nu puseese absolut nici o sondă) și aduce materialele necesare funcționării.

Iar după război, toate aceste sonde cu îmbunătățirile lor, în valoare de 7-8 milioane lei, sunt lăsate lui Munteanu, drept, despăgubiri de război.

Aceste faimoase operațiuni ale lui Munteanu au prilejuit și o serie de fraude în dauna fiscoiului, pe cari le vom releva.

C. Arsenie

D. dr. COSTINESCU

D. col. Șeșescu, revine asupra chestiunii și cu citate din legea contabilității (art. 76-77) demonstrează că AVANTAJOS înseamnă EFTIN și în nici un caz nu poate fi loc de interpretare în cecece privește capacitatea executorului, care poate fi respins dela licitație — în caz de incapacitate — iar în privința materialului, el este indicat de caetul de sarcini.

DESFINȚAREA BISERICII SF. IONICA
Este discutată din motive estetice și de utilitate edilitare. În plus biserica este complet lipsită de enorjași cari s'o întretin. Se studiază înființarea unei largi piațe pentru deservirea liniei de tramvai No. 6, și mutarea bisericii într'un cartier lipsit de biserică.

ASANAREA CARTIERULUI PROCOPOAIEI
Este o propunere a d-lui A. D. Mincu primarul sec. IV. Terenul necesar asanării și deschiderii străzii Știrbey Vodă, a fost cedat gratuit de direcția C. F. R. D-l Mincu solicită ajutorul Municipiului pentru pavarea celor câteva mii de metri patraji de stradă nouă ce se deschide.

Chestiunea se trimite în studiu serv. cadastrului, după care deleg. va decide.

REȚINERILE DIN LEFURILE MATORATORILOR
D-l Mincu, explică de ce a ordonat reținerea de 3 la sută din salariile măturotorilor. Arată că din

xxx

xxx

Albiturile noastre sunt superioare in calitate, durabile, cu firul neted si uxor lașă. Preturile sensationale de optime.

La MARELE MAGAZIN

THEODOR ATANASIU & CO

STR. BAZACA 1 - STR. CAROL 76-78 80 - STR. HALELOR 21

„LA VULTURUL DE MARE CU PEȘTELE IN GHIARE”

Pentru d-nii miniștri de Interne și al Muncii

Valea Lotrului cere dreptate

Lăsați la discreția sinistrului personaj politic ce se cheamă Tancred Constantinescu, obștile moștenitorilor Lotreni, sunt hotărâți să-și facă (afirmația noastră e categorică, singura dreptate. Ne-am făcut datoria de a avea în prealabil formele ce pot să remedieze un rău ce dăinuiește de mult, dar glasul nostru se pierde în pustiu.

Cocoșul de piedestalul aranjamentelor verzoase, campionul tuturor compromisiștilor își face de cap pe Valea Lotrului.

Protestele moștenitorilor nu pot trezi pe nimeni, din amoroșii procașii de conciliabile ce sfârșesc prin remunerare, și nici nu pot determina un reviriment în favoarea lor.

Spoliați permanent de către societatea pentru exploatarea mizeriei românești „Carpătina”, vecilor proprietari ai despăduririlor munți, moșneni ajunși cerșetori azi, nu le-a mai rămas decât să se identifice cu neinterpretabila formulă ce garantează dreptul de viață: libertate sau moarte.

Exasperați de necontenite s-au sistematizat veștări, ei își îndreaptă astăzi glasul prin noi către miniștrii Interne și al Muncii, cu rugămintea ultimă de a le face dreptate, noțiune pe care generația de azi lotreană, n-o mai percepe.

Și în cererea lor trăiește tot tratutul moștenitorilor de sub Parâng, cari au știut să-și apere codrii, măcelăriți azi grație efectului sprijin al trinității porcine Ferichide-Alecu Porcu și Tancred Spertaninescu.

Există precedente și chiar recente. E cazul din Voinasa-Vâlcea. Peste „rebeliunea” moșnenilor, barbar reprimată de anumite

canalii administrative, nu se poate trece ușor. Tînând seama de această izbucnire colectivă de autoapărare începem a fi convinși că d-l ministru al Muncii și al Interne (ce are datoria să sancționeze pe cei cu fișe la Siguranță de speța Keim), va lua măsurile dicțate de altfel și de rezoluția prudentei.

Cunoscători ai problemei Văii Lotrului, obiectivi înregistratori ai pulsului popular ce bate puternic depășind normalul, ne facem datoria de a aduce la cunoștința resorturilor ce d-nii miniștri conduc, o stare nenorocită de lucruri, ce poate fi reimpinsă în obșnuitul făgaș printr-un simplu ordin, ce trebuie însă să fie riguros executat.

Dacă mâine însă, fapte ce cu certitudine vor fi reprobate, vor fi entități juridice consumate, responsabilitatea nu va putea greva asupra „copiilor mizeriei” ce sunt lotrenii, ci asupra organelor ce au posibilitatea să atenueze, dacă nu să împiedice, traducerea în fapt a unei acute stări de afecțiune, ce poate ușor degenera.

Un exemplu concludent.

Reacțiunea în cazul Keim este elocventă.

Sunt cazuri disperate aparent, dar care tind să se generalizeze. Și noi cei ce nu suntem xpologeti și violenți, dorim ca astfel de intempestive iesiri să nu fie un nenorocit prolog.

Dar cine poate anticipa?

Toluși de d-nii miniștri de Interne și Muncii, depinde restabilirea unui echilibru reclamat de cei chinușii mai adânc și scriem aceste rânduri convinși că o vor face.

VOINEȘAR

Cronica Judiciară

Procesul asasinilor d-nei Costescu

Fioroasa crimă cu tâlhărie din str. Rosetti, în plin centru al Capitalei, a produs — după cât își amintește fiecare — o rמוארם cîtă treptat în cursul zilelor următoare prin căutarea, ce parea la început zadarnică, a bestialilor criminali.

Au lucrat atunci cu o nobilă răvnă, toate organele poliției judiciare, sub îndrumarea judecătorului de instrucție, d. Papadopol, spre a se ajunge la descoperirea asasinilor. Și a fost o imensă satisfacție și ușurare, când eforturile coordonate fură încununete de succes.

Neculai Lăcustă zis Rusaciuc, Ion Bungărzan și concubina acestuia Augustina Melher, au fost arestați în plină desfășurare ce-și acordau din belșug, cu banii jefuiți din camera bătrânei — Maria Costescu, pe care o omoriseră unul vărându-i degetele în beregată iar celălalt (Bungărzan) turându-i-teasta cu o lovitură de topor.

Greutatea pentru justiția armărioare în cazul de față, nu era cea de pune mîna pe criminal, ci de a afla cari erau. Căci dănsii lucraseră cu atîta socoală, încît nu se putea da de firul, care să ducă la stabilirea apariției asasinilor în culisele sumbre de unde aveau să pregătească lovitura. Numai astfel se și explică liniștea ce care continuau să trăiască în București — când credința generală era că dănsii trebuie să fie departe de Capitală, dacă nu chiar teptă peste graniță.

La instrucție au mărturisit totul arătînd în cele mai mici amănunte cum au pus la cale groznicul măcel și cum l-au executat.

Augustina Melher n'ar fi știut de crimă decât după ce fusese arestată, când Bungărzan a scos-o dela stăpîn, făcînd-o cunoscătoare prin cumpărarea unei garnituri de mobilă și întoarcerea ei cu rufărie de mătase și cu jachetă de lustru.

După aceea dănsa n'a fost pusă sub acuzare pentru complicitate la crimă, ci pentru tănuire, adică doborîrea banilor provenienți din tâlhărie și primirea de bani și cadouri, cu buna știință a provenienței lor criminale.

Lăcustă și Bungărzan au fost însă trimiși în judecată, nu numai pentru tâlhăria cu asasinat din str. Rosetti, dar și pentru alte isprăvi criminale descoperite în sarcina lor și de a căror urmărire reușiseră să scape.

Astfel că ieri în fața Curții cu jurati de Ilfov, care le-a judecat procesul, dănsii au avut să răspundă și de încercarea de tâlhărie a d-lui dr. A. Dumitriu din Constanța — și de uciderea cantonierului Gh. Raftai, din apropierea stației Pallas (jud. Constanța), pe care rălăseră într-o noapte tot spre a-și jefui.

Desbaterile procesului s'au desfășurat ieri într-o atmosferă de indiferență, în care se afirma prin contrast, voința fermă a d-lui președinte N. Racovicianu, de a duce la bun sfârșit procesul înțărînd încercarea aștorilor lui Lăcustă, de a provoca o amănare sub pretextul propunerii unor martori... alături de chestie.

Atitudinea celor doi acuzați, cu totul stearsă. Răspund fără vlagă la interogatoriul amănunțit pe care li-l a pregăditele. Din când în când ceacă să trizeze pe câte o chestie de detaliu prezîntînd împrejurarea în ase fel ca să îndepărteze în oare care măsură ideea de pornire criminală cu orice pret.

O fac însă cu atît de puțină convingere, încît cedează repede insistenței neslăbite a președintelui de a-și fine pe făgașul adevărului celor stabilite în cursul instrucției. Și astfel sunt nevoiți să confirme cele constatate prin ordonanța definitivă și actul de acuzare: întîmplarea fîcîndu-i să se găsescă amîndoi în serviciul ocriei de la Pallas, s'au înțeles de minune, hotărînd să se apuce de banditisme și astfel să trîmșac ușor și bine; prima lovitură an încercat-o la Constanța, pătîrînd maseci și înarmăți, în casa d-lui dr. Dumitriu, fără însă a reuși să jefuiască din pricina alarmei dată la vreme; a doua lovitură tot fără rezultat băncac au dat-o la cantonul căției ferate, unde au omorât pe cantonier; în fine a treia — foarte reușită în fine a București (într-o timp Bungărzan săvârși o escrocherie la casa de broderii Peaki, unde se prezintase cu acte false, pe numele de Andreescu). Lăcustă se angajă ca servitor la bătrîna bogatășă Maria Costescu, care trăia retrasă; apoi puse în cunoștință de toate obiceiurile casei pe Bungărzan, care n'avea serviciu ci locuia împreună cu Augustina Melher la stăpînului acesteia — și puseră la cale tâlhărie pentru noaptea de 16 Noembrie; prezenta în acea noapte a unuia din gineri, în casa bătrânei, îi făcu să amâne execuția la 18 Noembrie; în acea seară Lăcustă introduse pe Bungărzan în bucătărie, după usă — și când bucatăreasa Adela Schmidt intră în bucătărie, amîndoi se năpustiră asupra ei și o uciseră cu lovituri de box și de topor, date în cap.

Trecură în camera în care se afla lucrătoreasa croitoreasă Elena Meladinovici, pe care o legară amenințînd-o că dacă scoate un tipăt o ucid, în fine trecînd prin coridor, pătîrîndu-se în odaia de culcare a bătrânei.

Lăcustă înainte și Bungărzan înarmat cu toporul, în urmă. O asasinară repede și scotocind la înțelea — de teamă să nu fie surprinși — luară o cutie în care găsiră 502.000 lei și câteva acțiuni și pîrșiră în pripă casa mai ales că constataseră că, într-o

timp, croitoreasa reușise să se deslege și să fugă.

Augustina Melher, cu înfîșșarea suferindă, supusă interogatoriului de către președintele Curții, avu la început un acces de alăbucenie, cari o face să-și piardă cunoștința și să cadă jos. După câteva minute de fugărețe își revine și dă răspunsurile la întrebările puse — susținînd că n'a știut de crimă nici înainte, nici după comiterea ei; și că Bungărzan i-a spus că banii îi are de pe urma unui pămînt ce vînduse.

După ce d. procuror I. Zamfirescu puse acuzații căteva întrebări, Curtea a procedat la acuatarea martorilor, în număr de 15. Ascultarea s'a făcut metodic; fiecare fapt, după ordinea rechemei, cu martorii respectivi.

După martorii cari au fost citiți cele deja știute, — d. procuror Zamfirescu și-a dezvoltat rezistoriul de o vehementă egală cu grozvia faptelor acuzațiilor.

Urmează pledoariile tinerilor apărători ai acuzațiilor.

(Până la ora punerii ziarului nr. presă, desbaterile n'au luat sfârșit).

CAZUL SOC. „CONCORDIA” O NOUA ARESTARE

Eri Camera de punere sub acuzare a menținut arestarea preventivă a directorilor societății: I. Edelstein zis Nedeleanu și Lupu Goldstein, — respingînd apelurile lor, împotriva sentinței trib. prin care le-au fost confirmate mandatele de arestare.

D. judecător de instrucție Răileanu, ducînd mai departe cercetările, a dat peste un gen de operațiuni care se practica pe o scară înfîșșată deși oculta, de „inspectorul” societății, D-tru Gheorghiu. Acesta cumpăra pe preț derizoriu polițiile de asigurare anulate din pricina că titularii nu se conformaseră obligațiunii convenționale de a vîrșa la timp primele. De sigur că asiguratul, căruia directorii îi refuzase achitarea poliței ca fiind anulată cu drept cuvînt, — pricea cu bucurie s'o vîndă cu orice preț — 10 până la 15 mii de lei — dînd chiar declarație autentică cum că a primit suta de mii de lei.

D. Gheorghiu, prin bunăvoința directorilor, reactiva apoi toate acele poliție, primind câte o sută de mii de lei de fiecare.

Instrucția a descoperit că numai într-o singură zi, la 16 Iulie (cu 5 zile înainte de prăbușirea societății) Gheorghiu a realizat prin această operație de cumpărare a polițiilor anulate și de reacționare, — suma de 1.600.000 de lei.

Pentru acest fapt, acotit escrocherie prin rezistoriul introdus, dat în cauză de d. procuror Procop Dumitrescu, — judecătorul instructor, a emis mandat de arestare împotriva lui Gheorghiu. Mandatul a fost dat ieri, pe la orele 8 și jum. seara, când arestatul a fost condus la Vîlcșor. Tribunalul va avea să se pronunțe luni, asupra confirmării mandatului.

Cum în urma prăbușirii societății, un mare număr de funcționari mai toate din provincie rămăseseră fără nici-un mijloc de existență, d. judecător Răileanu le-a împărțit suma de 10.000 de lei, din banii societății, dînd astfel putina la 20 de funcționari să plece pe la casele lor.

FRAUDA CU TERENURILE PETROLIFERE

D. jude consilier Eug. Enescu, instructor al acestei mari afaceri a lucrat ieri la cab. 3, ascultînd aproape 50 de martori și confrunțînd pe unii din ei cu arestatul Alex. Zaharia, prețor C. Georgescu, silvicultorul Mih. Pogăreanu, ing. hotaric Ion Tomescu și primarul Onțel, Piperescu.

Pe urma confrunțirilor și a gîsirii de noi dovezi, arestatul a început să facă mărturisiri — foarte prețioase pentru instrucție.

ARESTATII, AFARĂ DE PIPERESCU, AU CERUT MAGISTRATULUI INSTRUCTOR SĂ LE ACORDE LIBERTATEA PE CAUȚIUN.

D. jude consilier Enescu, de acord cu parchetul, a respins cererile.

FAPTE DIN CAPITALA

COPIL GASIT
Intr-un boschet dela soseaua Kiselef a fost găsit un copil de sex feminin în vîrstă de 2 luni. A fost internat la spitalul Cantacuzino.

ACCIDENT
Lucrătorul Corarocădă Ion dela fabrica Fuen a fost fript de stropi de benzina sărșii dînt'r-un cazan. A fost internat la spitalul Brăncovenese.

Spania va participa la pactul Kellogg

Washington, 27 (Rador). — După toate probabilitățile, guvernul Statelor Unite va adresa și Spaniei invitația de a participa la pactul Kellogg. În acest caz Spania va fi reprezentată la solemnitatea semnării prin primul ministru de la oera.

Grupul Krenner a reintrat in partidul maghiar

O nouă înțelegere a guvernului cu minoritaril

Se știe că din partidul maghiar s'au desprins o multime de fracțiuni politice, nemulțumite de politica antidemocratică a conducerii aristocratice a partidului maghiar.

În ultimul timp au avut loc tratative între grupul dizident Krenner dela Arad, și partidul maghiar în vederea reintrării acestui grup, cunoscut prin tendințele sale liberalofile, în partidul maghiar.

Tratativele au decurs într-o atmosferă de conciliațiune, elab

borându-se formulele de împăcare.

Astfel, grupul Krenner va figura la viitoarele alegeri comunale dela Arad, pe aceeași listă cu partidul maghiar.

Dedesubtul politic al reintrării grupului Krenner în partidul maghiar îl constituie alianța tacită încheiată, în ultimul timp, între guvern și partidul maghiar. În aceste împrejurări, grupul Krenner a pierdut rațiunea sa de existență.

Incuria in organizarea poliției din Cernăuți

Sergenți de stradă eleganți dar nedesioinici și neconștiințoși

Cernăuți, 22. — Ca și în alte instituțiuni dealfel, poliția din Cernăuți a știut să-și păstreze morgan pe care o afișa pe timpul monarhiei austriace. În acest senz prefecții de poliție cari s'au succedat dela unirea Bucovinei s'au străduit, reușind să asigure corpului sergenților de stradă un exterior care impresionează. Ce folos însă că atunci când este vorba de serviciul pe care-l fac sergenții, acesta lasă foarte mult de dorit.

Prea mare grijă pentru exteriorul elegant al sergenților și pentru confecționarea de uniforme pompoase, n'a dat timp sergenților să-și controleze îndeaproape. Mai mult: desi sergenții de stradă au căzut adeseori în greșeli grave nu s'au luat măsuri în contra lor, nici chiar atunci când s'au dovedit a fi nedesioinici sau neconștiințoși.

PERSONAL NUMEROS

Anomalia este cu atît mai evidentă cu cît personalul superior din poliția Cernăuțeană are numeroși reprezentanți. În afară de prefectul de poliție s'a înființat special pentru Cernăuți un post de „inspector general administrativ” retribuit cu peste 30.000 lei lunar — care este încredințat d-lui Nieu Flondor, fostul j pri-mar al orașului Cernăuți pe timpul trecutului guvernării liberale. Nu vom face obiecțiunile de rigorozitate necesitate acestui post rezidă numai în soluția de a se crea o oarecare plasare pentru un politician care rămăsesse neîncaadrat în alte servicii.

Baronul Nieu Flondor este un em de acțiune și ne-am fi așteptat ca d-nsă să transforme postul polițic ce-l deține într-un post de utilitate pentru binele obștesc.

Rezultatele de până acum nu sunt cătuși de puțin satisfăcătoare. Avem cei drept sergenți

de stradă numeroși — prea numeroși poate — eleganți, înfumați și cu morgă de un ridicol înedit. În schimb sunt lenași, neconștiințoși, somnorosi și abuzivi. Instruirea lor se face în cele mai proaste condițiuni.

Cum se întîneacă este un hazard ca să te aventurezi pe străzile mai domnice sau pe acele cari nu sunt bine luminate, căci apașii te atacă și te jefuiesc fără ca să poți trage nădejde în ajutorul sergenților de stradă. Acestia sunt opoșiti pe la locuri sigure și nu se deranjează cu una cu două. Zilnic avem de înregistrat în Cernăuți atacuri sau scandaluri nocturne, la cari alegăru lumea străină să dea ajutoare, dar sergenții de stradă respectiv nu se arată.

În special strada Dorobanților a căpătăt o tristă celebritate în ceea ce privește incuria polițienească.

Revolțătoare sunt cazurile când acești sergenți de stradă invizibili când este vorba de atacuri, se pretează în schimb la șicane și brutalități față de cetățenii liniștiți. Tipic este cazul unui operator de cinematograf care duocîndu-se spre casă cu logodnica sa a fost bătut de sergentul de stradă și dus la poliție pe sfînta dreptate.

Indolența sergenților de stradă este dovedită și prin faptul că borfașii operează prin locuințele cetățenilor fără nici o grijă. Puține vor fi centrele din țară în cari să se comită atâtea furturi de haine și obiecte casnice ca în Cernăuți. Sergenții de stradă lasă totul în grija fiducității și a altor servicii de pază particulare tot atât de prost organizate.

Este de datoria d-lui inspector general administrativ Nieu Flondor să facă a înțelege pe numeroșii săi funcționari superiori că una din grijele lor de căpetenie este și controlul sergenților de stradă.

INFORMAȚIUNI

O delegație de mecanici și foștii generali s'a prezentat la directorul general al căilor ferate, arătîndu-i că defectarea marelui număr de locomotive a urmarea alimentării lor cu lignit de proastă calitate.

Cu acest prilej mecanicii și foștii generali din Ardeal au adus la cunoștința d-lui ing. Teodoroscu că sunt amendați mereu și amenințați cu destituirea, din cauză că trenurile întârziază, neavînd combustibil bun.

Eri erau în Capitală 62 cazuride scarlatină, 5 angină difterică, 23 febră tifoidă, 12 erisipel, și 8 cazuri de paralizie la copii.

Primul tren rapid București-Galați și Galați-București, a circulat de ieri dimineață, conform noului itinerariu.

Rapidul a sosit la București fără nici un fel de întârziere.

Teatrul Căraș

Ultima săptămînă cu Cloc! Cloc! Cloc!
Revistă de N. Kirijescu cu ansamblul companiei și Marthe Krueger et Karnecky MUTT ET JEFF excentrici dansatori 12 original Girls cu LITTLY BOBBY

In curînd premiera Revistei „Intre cloacan și nicovală” de A de Hertz și N. Vlădoianu

Atelierile de industrie casnică, ce se ocupă cu țesutul scoarțelor și cusăturilor naționale, pot obține, în mod gratuit câte o serie de 4 modele vechi românești, adresîndu-se prefecturilor sau Direcțiilor Industriale Micii și Casnice din Ministerul de Industrie și Comerț.

In internatul liceului Gh. Sincăi din București, sunt vacante 13 (treisprezece) burse pentru fii de funcționari publici lipsiți de mijloace.

Doritorii de a le ocupa se pot înscrie la concurs între 1-3 Septembrie, prezentînd: certificatul de studii, actul de naștere de boțez și de revacinare, un certificat doveditor că sunt fii de funcționari publici și actul de pauperitate al părinților liberat de primăria comunei și vizat de percepția respectivă.

Casa de editură „RAMURI” din Craiova, a deschis un birou de comenzi în str. N. Goleșcu 16. Iubitorii tiparului ales vor putea lua contact cu cea mai aleasă și mai artistică tipografie din țară.

In internatul Casei corpului didactic sunt vacante 9 burse, cari pot fi ocupate de elevii fii al membrilor Casei.

Pentru a obține aceste locuri doritorii vor adresa Direcțiunii generale a casei (Bulevardul Elisabeta, 32) cereri până cel mai tîrziu la 25 August, însoțite de acte doveditoare și de media cu care a reușit în clasa imediat precedată.

REPRESALII UNGUREȘTI

Măsurile luate de autoritățile maghiare de frontieră împotriva românilor care călătoresc la rudele lor din Ungaria

Cluj. — Se știe că dincolo de granița de vest au rămas mai bine de o sută de mii de români care au rudenii în județele românești din preajma acestei granițe. Acești români vin adesea să-și viziteze aceste rudenii și vice versa, mai ales în cazuri de afaceri: moștenire, pămînt, etc.

S'a observat că în ultimul timp autoritățile vamale ungurești fac dificultăți românilor dela noi, care trec să-și vadă rudele de peste graniță.

La vama românilor li se ia un lung interogatoriu, iar pe pasaport autoritățile maghiare scriu următoarele: „Definitorul pasaportului nu poate fi angajat în vre-un serviciu și nici ca muncitor în Ungaria”.

Evident fiecare fără poate să-și apere așa cum crede interesele ei, fără însă a țigii sentimentele țărilor vecine, cum e cazul actual.

Am arătat într-un articol apărut nu de mult timp, căt de acaparată e industria ardeleană de către minoritari, statisticele ce le-am produs evidențiază că printre acești minoritari sunt foarte mulți supuși stăini și mai ales unguri.

Nu predicăm formula: „dintre pentru dinte”. Dar credem că guvernul nu poate rămîne impasibil la șicanele repetate ale autorităților vamale ungurești.

Măsuri de constrîngere și triere a ungarilor care trec frontiera în mod pasager cât și a celor ce rămân la noi mai mult timp, ocupînd locul muncitorilor români, ar decide desigur și pe supușii lui Horthy să întreprindă procedee omenești față de români care trec granița la rudenile lor din Ungaria.

Centrala Cooperativeelor distruge Cooperativele

Cazul cooperativei „Indemnul” din Roșiori de Vede

Intr'un număr al ziarului nostru am arătat modul abuziv în care Centrala Cooperativeelor a procedat cu polițele achitate. Vom arăta astăzi că aceiași centrală după ce ajută înființarea de noi cooperative, le declară, printr'o speculă puțin obșnuită, creîndu-și enorme venituri. Iar noile cooperative lichidează sau cad în stare de faliment.

UN EXEMPLU DE COOPERATIVA „INDEMNUL”

In 1923 s'a constituit la Roșiori de Vede cooperativa „Indemnul”. Și timp de trei ani „Indemnul” s'a luptat să corespundă scopului pentru care luase ființă și să poată fi regulatului pieței.

Centrala Cooperativeelor, însă, credincioasă sistemelor sale dă, la nevoie, noii cooperative, mărțuri cu preț mai ridicat ca al pieței, încasînd și convenitele dobînză.

PRECIZARI
Centrala cooperativeelor a dat cooperativei „Indemnul” sfoară de Manila cu prețul de 59 lei kgr. loco Constanța, la care se mai adăuga 2 lei de kgr. speze de transport, atunci când pe piața la Roșiori de Vede, sfoara de manila se vinde cu 52 lei kgr. 11...

Și atunci ce foloase aduc cooperativele?
Acesta este modul de procedare al Centralei față de cooperativele pe cari singură le crează. Grație acestor procedee cooperative „Indemnul” din Roșiori de Vede este astăzi în completă lichidare.

D. Cereel ce face?
Se mulțumește doar să se afișeze ca șef, așa ca pe la urechile oitenilor?

Dar d. ministru Lupu crede?

Un local propriu pentru Liceul „Gh. Barișin”

Cluj, 26. — „Curentul” a fost snigurul ziar care s'a ocupat în mod amănunțit de necesitatea înzestrării Liceului de băieți „Gh. Barișin” cu un local propriu.

Aflăm cu satisfacție că s'a făcut primul pas în această direcție, Primăria municipiului Cluj donînd un teren în suprafața de 3 jurgăre în acest scop.

Așteptăm ca și d. ministru al Instrucției să se grăbească alocînd fondurile necesare construcției, spălînd astfel gresala făcută în anii precedenți, când a refuzat orice ajutor, sub motivul că o clădire pentru Liceul Barișin nu corespunde unei necesități imediate.

Sesiunea extraordinară a Parlamentului

CAMERA

Sedința dela 27 Iulie, dimineața

Aspecte

Pe ce a votat, fără să cîntă să aibă vreo încredere în ceea ce va prezenta, nu s'ar fi lăsat d. Vintilă Brătianu în atmosfera de ac-

O! Dacă opoziția n'ar suferi de incoerență scopită, dacă ar fi fost prezentă, nu s'ar fi lăsat d. Vintilă Brătianu în atmosfera de ac-

P. S.

Prezidează d. N. N. SAVEANU. Pe banca ministerială d-nii: V. Brătianu, I. G. Duca, C. Argetoianu, M. Răzescu, Nistor, Cipăianu, Lapedatu.

Sedința se deschide la ora 9.15. D. Președinte N. N. Saveanu cere și Camera admită ca anunțurile și comunicările să fie făcute după

Declarația partidului poporului

D. PETRE PAPACOSTEA dă următoarea declarație în numele partidului poporului: Partidul Poporului nu poate decât să se bucure că guvernul a hotărât a părăsi nerealizabilele politici de revalorizării leului, adoptând pe aceea a stabilizării.

Acastă din urmă politică înlocuiește de simțul realității a fost îmbrățișată de partidul Poporului în congresul dela Sibiu din 1922, a urmărit-o conștient, fie în opoziție, fie la guvern, și este și astăzi partizan al ei. Rămâne însă regretabil faptul că schimbarea politicii partidului liberal nu s'a produs decât din vreme și că acum la guvern se desface oarecum în zădărnici eforturi de a pune în fața numeroase inconveniente. În Franța, după mărirea domeniului Poincaré însuși, s'a lăsat doi ani de zile la prezidențiale stabilizării și de aceea a reușit a realiza numai cu ajutorul mijloacelor ale țării. Noi, care ne încumetăm până mai ieri să revalorizăm leul întregul numai „prin noi înșine” deodată ne arătam neputincioși să ajungem la stabilizarea lui prin propriile noastre mijloace.

BANCA NAȚIONALĂ ȘI IMPOTRIVA STABILIZĂRII

În 1926, când a venit la cârmă Partidul Poporului, una din primele sale preocupări a fost pregătirea stabilizării.

Pentru cei cari scrutează lucrurile dincolo de aparență, este cu neputință să se negocieze o stabilizare economică și financiară a țării, la acea epocă, în vreme nu diferă mult de cea de azi. Totuși, multumită politicii chibzuite în vederea stabilizării, guvernul izbutise a îndruma lucrurile cât se poate de satisfăcător.

Reprezentanții marii finanțe au fost convocați de șeful guvernului pentru a fi consultați în vederea stabilizării.

Banca Națională reprezentată de guvernatorul de atunci, a fost lăsată contra; natural era ca în calitate de bancă să aibă aceeași părere. O atitudine în opoziție cu viziunea Bancii Naționale ar fi însemnat un risc prea mare. O bancă bancă s'a expus a înfrunța fără această primejdie. Din această cauză, adică lipsit de sprijin financiar, guvernul Poporului a fost nevoit să caute sprijinul necesar pentru înfruntarea politicii sale de stabilizare în afară de țară.

LOVITURA DELA 4 Iunie

Fără umilație și fără sacrificii evitabile, lucrurile au fost duse până la faza finală, când lovitură dela 4 Iunie 1927 a pus în nenorocire, capăt acelei politici, care se recunoaște în fine, astăzi de a fi fost cea bună.

Cu toată repercusiunea și înfruntarea în străinătate, a menționării loviturii, se poate totuși afirma că dacă noi guvern ar fi continuat cu precauțiunile necesare pe

care a avut nevoie de concordie pentru a pregăti operațiunea, are nevoie de concordie pentru a o legitima și va avea nevoie de concordie pentru ca aplicarea legii să nu dea greș.

Convențiunile cu băncile străine de emisiune au drept scop a da băncii noastre de emisiune posibilitatea să cumpere devalize la un curs stabilit de comun acord între guvern și Banca Națională. Naște aici întrebarea dacă există vreo relațiune între cursul ce se va stabili pentru

de care se face atîta caz, nu sunt altceva decît minusculele de încasări fatale începutului de an financiar.

Acest deficit este de un miliard și jumătate, care se va acoperi din încasările celei de a doua jumătăți a anului.

Cearcă să se bată monedă falsă din contrazicerea în care s'ar afla d. Vintilă Brătianu, odinoară partizan al revalorizării.

Partizan al revalorizării n'a fost singur d. V. Brătianu, căci e chestiune de ambiție și amor propriu de a înalta moneda, la valoarea ei de mai înainte.

Și Poincaré și Mussolini au fost partizani ai revalorizării.

Chestiunea nu se pune din acest punct de vedere al reclamei marilor teoreticieni opozanți.

Ceace este cert este că d. Vintilă Brătianu a fost acela care a onorit răbășitura leului și implicat este acela care a lucrat și a pregătit stabilizarea de fapt.

D. Constant Georgescu examinează apoi economia proiectului pentru pregătirea stabilizării.

Se ocupă de prima parte a proiectului privitoare la cooperarea băncilor de emisiune străine în operația stabilizării și relevă importanța acestui act internațional.

Trece apoi la a doua parte, autorizarea Bancii Naționale de a cumpăra devalize de pe piață, sporind astfel volumul circulației monetare.

Tendința este ca după stabiliz-

are acest volum să fie dublat țara având nevoie de 40 miliarde lei.

Dintre băncile mari de emisiune numai Reichsbankul nu și-a dat adeziunea de participare din cauza unor puncte în litigiu pe care oratorul le explică.

Totuși nu e pierdută speranța că în cele din urmă banca Reichului va fi alături la semnare.

Acasta pentru interesul legăturilor pe care le are Germania cu noi, care suntem buni consumatori.

Oratorul termină arătând binefacerea stabilizării în propășirea țării.

CUVANTAREA D-LUI M. OROMULU

D. M. OROMULU, raportor al legii, relevă cuprinsul declarațiilor făcute de diverse partide politice, subliniind că toate și-au dat adeziunea la proiectele guvernului.

Azi toți revendică paternitatea ideii de stabilizare, până și partidul poporului prin declarația făcută de d. Papacostea.

Arată că nici Banca Națională nici d. Vintilă Brătianu n'au urmărit revalorizarea totală a leului ci doar o ameliorare a cursului.

Se sprijină în această afirmațiune pe un raport al său către adunarea generală din 1925.

Examinând măsurile prevăzute de proiect pentru pregătirea stabilizării se ocupă pe larg de chestiunea ridicării plafonului Bancii Naționale.

Consecințele vor fi:

- 1) Sporirea emisiunii prin cumplarea de devalize;
- 2) Pănușia ce se dă statului de a stăvili cursul monedei, oprindu-l la cursul de stabilitate legal.

D. prim ministru roagă adunarea să procedeze la votarea proiectului, d-sa rezervându-și cuvântarea de răsunos după votare. Proiectul e pus la vot și adoptat cu 201 voturi pentru, unul contra.

DECLARAȚIA PARTIDULUI POPORULUI

D. I. IOSICA spune că în numele partidului său a arătat încă de anul trecut reaua situație a țării, datorită fluctuațiilor leului.

Constată cu bucurie că guvernul a ajuns și el prea târziu la ideea stabilizării.

Dia cauza acestei întârzieri țara a suferit.

Toate partidele sunt de acord pe chestia stabilizării, inclusiv minoritarii cari nu se abțin dela munca productivă a acestei țări.

Regretă campania de defăimare prin presă pe tema împrumutului, dusă în țară și în străinătate.

Impresia este că guvernul va contracta împrumutul ori cum și cu orice sacrificii.

Acasta cu atât mai mult cu cât după tratative îndelungate guvernul nu se prezintă decât cu proiecte de noui tratative.

Singurul rezultat al acestor tratative este doar avansul de 20 milioane dolari.

În schimb guvernul a luat sarcini foarte importante și obligații externe.

Noi — la cererea de concurs al guvernului — am înaintat încă din toamnă trecută un memoriu cu doleanțe dar nu s'a făcut seamă.

De aceea cu toate că dorim o stabilizare, nu putem acorda încredere guvernului, care nu are să recunoască drepturile minoritariilor.

Condiționăm votarea proiectelor în discuția de rezolvarea doleanțelor minoritariilor.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

„Curentul” în Jugoslavia

Regimul școalelor românești în Jugoslavia

Pe când în România, sârbii se bucură de cea mai largă libertate culturală, frații noștri sunt torturați întruinerului. Ruși refugiați și sârbi fără studii organizează analfabetismul fraților noștri. Pribicevici, acordul școlar și... cuvântul dat VII

Problema școalelor românești în Banatul locuit numai de români în Regatul S. H. S., va deveni totdeauna punctul negru în relațiile noastre de prietenie cu aliații sârbi. Pe acest teren persecuția la care sunt supuși frații noștri trebuie să dezlănțuiească la noi o reacțiune puternică de care Belgradul va trebui să țină seama. Cuvântul și prestigiul Regatului S. H. S. a fost angajat

cumpărarea devalizelor și cota stabilizării.

Dacă există, atunci guvernul comite cel puțin o imprudență și credem că ar fi de dorit să se abțină dela ea. Să nu se uite că în Franța cota stabilizării a fost fixată de președintele consiliului exclusiv personal, numai în momentul când a depus legea în parlament. În cazul că nu există nicio relațiune, atunci în ce mod se va rezolva chestiunea, dacă în momentul stabilizării ne vom găsi în fața unei deosebiri de curs?

Partidul Poporului este în orice caz, de părere că aceste convențiuni implică riscuri și că nu este din punctul de vedere strict al stabilizării, nevoie să fie încheiate înaintea stabilizării.

Partidul Poporului recunoaște că din cauza situației economice și financiare la care s'a ajuns prin politica greșită, un împrumut exterior este indispensabil și de aceea îl va vota, oricari vor fi condițiunile pur financiare ale transacției. Crede însă că este riscant a considera acest împrumut ca un avans obligatoriu dintr'un viitor împrumut mai mare.

Partidul Poporului va vota împrumutul numai dacă guvernul și-a rezervat posibilitatea de a renunța, de a crește la împrumutul cel mare și de a considera avansul trimis ca un împrumut de sine stătător.

Partidul Poporului mai face rezervele sale în privința urmărilor convențiilor cu purtătorii de rentă.

A fost o greșală de a se ajunge la necesitatea soluționării acestei complexe chestiuni în leștirea cu împrumutul.

În toate negocierile sale, partidul Poporului a ocultat constant această dificultate.

DECLARAȚIA PARTIDULUI MAGHIAR

D. I. IOSICA spune că în numele partidului său a arătat încă de anul trecut reaua situație a țării, datorită fluctuațiilor leului.

Constată cu bucurie că guvernul a ajuns și el prea târziu la ideea stabilizării.

Dia cauza acestei întârzieri țara a suferit.

Toate partidele sunt de acord pe chestia stabilizării, inclusiv minoritarii cari nu se abțin dela munca productivă a acestei țări.

Regretă campania de defăimare prin presă pe tema împrumutului, dusă în țară și în străinătate.

Impresia este că guvernul va contracta împrumutul ori cum și cu orice sacrificii.

Acasta cu atât mai mult cu cât după tratative îndelungate guvernul nu se prezintă decât cu proiecte de noui tratative.

Singurul rezultat al acestor tratative este doar avansul de 20 milioane dolari.

În schimb guvernul a luat sarcini foarte importante și obligații externe.

Noi — la cererea de concurs al guvernului — am înaintat încă din toamnă trecută un memoriu cu doleanțe dar nu s'a făcut seamă.

De aceea cu toate că dorim o stabilizare, nu putem acorda încredere guvernului, care nu are să recunoască drepturile minoritariilor.

Condiționăm votarea proiectelor în discuția de rezolvarea doleanțelor minoritariilor.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

DECLARAȚIA PARTIDULUI GERMAN

D. HANS OTTO ROTH cește o declarație de recunoaștere a necesității stabilizării leului și importanța împrumutului extern.

Cere o îndulcire a raporturilor dintre partide pentru normalizarea vieții publice.

D. CONSTANT GEORGESCU începe prin a relova cât de necesario sunt atacurile îndreptate împotriva stabilizării și împrumutului.

zarea acest volum să fie dublat țara având nevoie de 40 miliarde lei.

Dintre băncile mari de emisiune numai Reichsbankul nu și-a dat adeziunea de participare din cauza unor puncte în litigiu pe care oratorul le explică.

Totuși nu e pierdută speranța că în cele din urmă banca Reichului va fi alături la semnare.

Acasta pentru interesul legăturilor pe care le are Germania cu noi, care suntem buni consumatori.

Oratorul termină arătând binefacerea stabilizării în propășirea țării.

CUVANTAREA D-LUI M. OROMULU

D. M. OROMULU, raportor al legii, relevă cuprinsul declarațiilor făcute de diverse partide politice, subliniind că toate și-au dat adeziunea la proiectele guvernului.

Azi toți revendică paternitatea ideii de stabilizare, până și partidul poporului prin declarația făcută de d. Papacostea.

Arată că nici Banca Națională nici d. Vintilă Brătianu n'au urmărit revalorizarea totală a leului ci doar o ameliorare a cursului.

Se sprijină în această afirmațiune pe un raport al său către adunarea generală din 1925.

Examinând măsurile prevăzute de proiect pentru pregătirea stabilizării se ocupă pe larg de chestiunea ridicării plafonului Bancii Naționale.

Consecințele vor fi:

- 1) Sporirea emisiunii prin cumplarea de devalize;
- 2) Pănușia ce se dă statului de a stăvili cursul monedei, oprindu-l la cursul de stabilitate legal.

D. prim ministru roagă adunarea să procedeze la votarea proiectului, d-sa rezervându-și cuvântarea de răsunos după votare. Proiectul e pus la vot și adoptat cu 201 voturi pentru, unul contra.

DECLARAȚIA PARTIDULUI POPORULUI

D. PETRE PAPACOSTEA dă următoarea declarație în numele partidului poporului: Partidul Poporului nu poate decât să se bucure că guvernul a hotărât a părăsi nerealizabilele politici de revalorizării leului, adoptând pe aceea a stabilizării.

Acastă din urmă politică înlocuiește de simțul realității a fost îmbrățișată de partidul Poporului în congresul dela Sibiu din 1922, a urmărit-o conștient, fie în opoziție, fie la guvern, și este și astăzi partizan al ei. Rămâne însă regretabil faptul că schimbarea politicii partidului liberal nu s'a produs decât din vreme și că acum la guvern se desface oarecum în zădărnici eforturi de a pune în fața numeroase inconveniente. În Franța, după mărirea domeniului Poincaré însuși, s'a lăsat doi ani de zile la prezidențiale stabilizării și de aceea a reușit a realiza numai cu ajutorul mijloacelor ale țării. Noi, care ne încumetăm până mai ieri să revalorizăm leul întregul numai „prin noi înșine” deodată ne arătam neputincioși să ajungem la stabilizarea lui prin propriile noastre mijloace.

BANCA NAȚIONALĂ ȘI IMPOTRIVA STABILIZĂRII

În 1926, când a venit la cârmă Partidul Poporului, una din primele sale preocupări a fost pregătirea stabilizării.

Pentru cei cari scrutează lucrurile dincolo de aparență, este cu neputință să se negocieze o stabilizare economică și financiară a țării, la acea epocă, în vreme nu diferă mult de cea de azi. Totuși, multumită politicii chibzuite în vederea stabilizării, guvernul izbutise a îndruma lucrurile cât se poate de satisfăcător.

Reprezentanții marii finanțe au fost convocați de șeful guvernului pentru a fi consultați în vederea stabilizării.

Banca Națională reprezentată de guvernatorul de atunci, a fost lăsată contra; natural era ca în calitate de bancă să aibă aceeași părere. O atitudine în opoziție cu viziunea Bancii Naționale ar fi însemnat un risc prea mare. O bancă bancă s'a expus a înfrunța fără această primejdie. Din această cauză, adică lipsit de sprijin financiar, guvernul Poporului a fost nevoit să caute sprijinul necesar pentru înfruntarea politicii sale de stabilizare în afară de țară.

LOVITURA DELA 4 Iunie

Fără umilație și fără sacrificii evitabile, lucrurile au fost duse până la faza finală, când lovitură dela 4 Iunie 1927 a pus în nenorocire, capăt acelei politici, care se recunoaște în fine, astăzi de a fi fost cea bună.

Cu toată repercusiunea și înfruntarea în străinătate, a menționării loviturii, se poate totuși afirma că dacă noi guvern ar fi continuat cu precauțiunile necesare pe

care a avut nevoie de concordie pentru a pregăti operațiunea, are nevoie de concordie pentru a o legitima și va avea nevoie de concordie pentru ca aplicarea legii să nu dea greș.

Convențiunile cu băncile străine de emisiune au drept scop a da băncii noastre de emisiune posibilitatea să cumpere devalize la un curs stabilit de comun acord între guvern și Banca Națională. Naște aici întrebarea dacă există vreo relațiune între cursul ce se va stabili pentru

de care se face atîta caz, nu sunt altceva decît minusculele de încasări fatale începutului de an financiar.

Acest deficit este de un miliard și jumătate, care se va acoperi din încasările celei de a doua jumătăți a anului.

Cearcă să se bată monedă falsă din contrazicerea în care s'ar afla d. Vintilă Brătianu, odinoară partizan al revalorizării.

Partizan al revalorizării n'a fost singur d. V. Brătianu, căci e chestiune de ambiție și amor propriu de a înalta moneda, la valoarea ei de mai înainte.

Și Poincaré și Mussolini au fost partizani ai revalorizării.

Chestiunea nu se pune din acest punct de vedere al reclamei marilor teoreticieni opozanți.

Ceace este cert este că d. Vintilă Brătianu a fost acela care a onorit răbășitura leului și implicat este acela care a lucrat și a pregătit stabilizarea de fapt.

D. Constant Georgescu examinează apoi economia proiectului pentru pregătirea stabilizării.

Se ocupă de prima parte a proiectului privitoare la cooperarea băncilor de emisiune străine în operația stabilizării și relevă importanța acestui act internațional.

Trece apoi la a doua parte, autorizarea Bancii Naționale de a cumpăra devalize de pe piață, sporind astfel volumul circulației monetare.

Tendința este ca după stabili-

zare acest volum să fie dublat țara având nevoie de 40 miliarde lei.

Dintre băncile mari de emisiune numai Reichsbankul nu și-a dat adeziunea de participare din cauza unor puncte în litigiu pe care oratorul le explică.

Totuși nu e pierdută speranța că în cele din urmă banca Reichului va fi alături la semnare.

Acasta pentru interesul legăturilor pe care le are Germania cu noi, care suntem buni consumatori.

Oratorul termină arătând binefacerea stabilizării în propășirea țării.

CUVANTAREA D-LUI M. OROMULU

D. M. OROMULU, raportor al legii, relevă cuprinsul declarațiilor făcute de diverse partide politice, subliniind că toate și-au dat adeziunea la proiectele guvernului.

Azi toți revendică paternitatea ideii de stabilizare, până și partidul poporului prin declarația făcută de d. Papacostea.

Arată că nici Banca Națională nici d. Vintilă Brătianu n'au urmărit revalorizarea totală a leului ci doar o ameliorare a cursului.

Se sprijină în această afirmațiune pe un raport al său către adunarea generală din 1925.

Examinând măsurile prevăzute de proiect pentru pregătirea stabilizării se ocupă pe larg de chestiunea ridicării plafonului Bancii Naționale.

Consecințele vor fi:

- 1) Sporirea emisiunii prin cumplarea de devalize;
- 2) Pănușia ce se dă statului de a stăvili cursul monedei, oprindu-l la cursul de stabilitate legal.

D. prim ministru roagă adunarea să procedeze la votarea proiectului, d-sa rezervându-și cuvântarea de răsunos după votare. Proiectul e pus la vot și adoptat cu 201 voturi pentru, unul contra.

DECLARAȚIA PARTIDULUI POPORULUI

D. PETRE PAPACOSTEA dă următoarea declarație în numele partidului poporului: Partidul Poporului nu poate decât să se bucure că guvernul a hotărât a părăsi nerealizabilele politici de revalorizării leului, adoptând pe aceea a stabilizării.

Acastă din urmă politică înlocuiește de simțul realității a fost îmbrățișată de partidul Poporului în congresul dela Sibiu din 1922, a urmărit-o conștient, fie în opoziție, fie la guvern, și este și astăzi partizan al ei. Rămâne însă regretabil faptul că schimbarea politicii partidului liberal nu s'a produs decât din vreme și că acum la guvern se desface oarecum în zădărnici eforturi de a pune în fața numeroase inconveniente. În Franța, după mărirea domeniului Poincaré însuși, s'a lăsat doi ani de zile la prezidențiale stabilizării și de aceea a reușit a realiza numai cu ajutorul mijloacelor ale țării. Noi, care ne încumetăm până mai ieri să revalorizăm leul întregul numai „prin noi înșine” deodată ne arătam neputincioși să ajungem la stabilizarea lui prin propriile noastre mijloace.

BANCA NAȚIONALĂ ȘI IMPOTRIVA STABILIZĂRII

În 1926, când a venit la cârmă Partidul Poporului, una din primele sale preocupări a fost pregătirea stabilizării.

Pentru cei cari scrutează lucrurile dincolo de aparență, este cu neputință să se negocieze o stabilizare economică și financiară a țării, la acea epocă, în vreme nu diferă mult de cea de azi. Totuși, multumită politicii chibzuite în vederea stabilizării, guvernul izbutise a îndruma lucrurile cât se poate de satisfăcător.

Reprezentanții marii finanțe au fost convocați de șeful guvernului pentru a fi consultați în vederea stabilizării.

Banca Națională reprezentată de guvernatorul de atunci, a fost lăsată contra; natural era ca în calitate de bancă să aibă aceeași părere. O atitudine în opoziție cu viziunea Bancii Naționale ar fi însemnat un risc prea mare. O bancă bancă s'a expus a înfrunța fără această primejdie. Din această cauză, adică lipsit de sprijin financiar, guvernul Poporului a fost nevoit să caute sprijinul necesar pentru înfruntarea politicii sale de stabilizare în afară de țară.

LOVITURA DELA 4 Iunie

Fără umilație și fără sacrificii evitabile, lucrurile au fost duse până la faza finală, când lovitură dela 4 Iunie 1927 a pus în nenorocire, capăt acelei politici, care se recunoaște în fine, astăzi de a fi fost cea bună.

Cu toată repercusiunea și înfruntarea în străinătate, a menționării loviturii, se poate totuși afirma că dacă noi guvern ar fi continuat cu precauțiunile necesare pe

ULTIMA ORA

DEFAIMEZ ȚARA? Noi privilegiile acordate Băncii Naționale

Se deparazitează Banca Națională

Efectele convențiilor stabilizării

Un răspuns al d-lui prof. Rădulescu-Motru

Sub titlul de mai sus, primul din partea d-lui prof. C. Rădulescu-Motru, următoarele rânduri:

De aproape un sfert de veac denunțăm politicienii liberali ca pe o plagă ce roade sufletul Țării Românești. Aceea ce am scris în ultimul număr din «Revue Mondiale» este repetarea adevărată, pe care le am publicat de mulți ani în șir, atât în țară, cât și în străinătate.

Dar până astăzi gazetele înțreținute de politicienii liberali n-au găsit ocazie să mă insulte în mod așa de grosolan, cum au făcut-o zilele trecute. Idealistii puteau scrie ce vor, ei politicienii realisti își urmăreau mai departe rotunjirea averilor, păstrând pe buze un zâmbet protector.

Ce schimbare s'a produs acum în urmă, pentru ca politicienii să-și piardă zâmbetul, și pentru ca ei să dea ordin gazetelor să mă insulte?

S'a petrecut ceva bun pentru țară.

Curajul cetățenesc a început

la prinde. Lăcomia și ipocrizia liberală sunt din ce în ce mai strâns încolțite de controlul opiniei publice. În sfârșit, se pare că n'am predicat în pustiu. Domnia politicianismului începe să se clatine.

Politicienii liberali au devenit de aceea sensibili.

Au dat ordin să fiu injurat. Și «Viitorul» s'a năpustit pe mine ca și fi fost omul lui Mackensen! Eu omul lui Mackensen? Am fost ostacolul lui Mackensen, purtat prin închisoare și prin Bulgaria, dela ocupația Bucureștilor și până la armistițiul. Cum am putut servi lui Mackensen, în această calitate, nu înțeleg. Înțeleg însă să fie numiți oameni ai lui Mackensen aceia cari l'au servit pe acesta, în adevăr: cum de pildă aceia cari fiind la guvern n'au pregătit armata în destul, și au condus-o la Turtucaia: aceștia da, sunt oamenii lui Mackensen, fiindcă fără ei, Mackensen n'ar fi pătruns în țară!

«Viitorul» îi cunoaște pe aceștia, prea bine.

C. RADULESCU-MOTRU
Butoești, 26 Iulie 1928.

Escamotarea convenției din 1923

Produce senzație în cercurile financiare modul unic, chiar și în legislația noastră de până azi, în care d. Vintilă Brătianu a înțeles să gratifice Banca Națională cu noi privilegiile, fără a le supune, pe față aprobării Parlamentului.

Să precizăm.

În art. 3 al legii «de autorizare pentru emiterea unui imprumut pentru stabilizarea monetară și înzestrarea economică a țării» se prevede: «Guvernul Român (sic) este autorizat să primească de la Banca Națională o sumă de 20 milioane dolari, care se vor restitui din produsul primei fracțiuni de 80 milioane dolari.

«Acest avans va fi pus la dispoziția Băncii Naționale pentru a întări, până la stabilizarea legală, disponibilitățile ei de schimb.

«O convențiune specială ce se va încheia între Ministerul de Finanțe și Banca Națională va stabili modalitățile acestei operațiuni».

CONVENȚIA SPECIALĂ

Prin urmare, Guvernul Român — dar care altul? — se imprumută „până la 20 milioane dolari (poate și mai puțin, după cum va binevoi grupul imprumutător)».

Această sumă este peste 3 miliarde lei (este pusă gratuit la dispoziția Băncii Naționale, fără dobândă, deși noi vom plăti străinătății grele dobânzi. Sunt desigur condițiuni oneroase pentru stat, a ceea ce în care se realizează această operație, prin sacrificiile contribuabilului. Legea nu menționează nimic în această privință. Banca Națională profită.

Căci se vorbește de „modalitățile” operației, care

se vor fixa printr-o convențiune specială, nu însă de „condițiile” ei. Banca Națională primește ca dovă, ca anumite forme: convențiunea specială, dar nu oferă nimic în schimb.

CE-I CU BENEFICIILE?

«Ale cui devin cele 20 milioane dolari, „puse la dispoziția” Băncii Naționale, conform proiectului. Și, mai ales, beneficiile acestui capital de 20 milioane dolari întrebunțat la specula de valutar, cui aparțin?

Neprecizându-se nimic, desigur că beneficiile, în cazul reușitei, ar aparține Băncii Naționale, iar pierderile, în caz nenorocit, s'ar arunca în sarcina statului.

Legea e mută în această privință. Și Consiliul Legislativ nu găsește nimic de obiectat!

Mai mult.

Convențiunea monetară din 1925 prevede la art. 7. că până la reluarea convențiunii, ceace nu-i acum cazul, beneficiile pe care Banca Națională le-ar realiza din emisiunile actuale ce depășesc de patru ori acoperirea aur menționată în lege, aparțin fondului de cumpărare de aur, fond care aparține tot Băncii Naționale.

Nu cumva se urmărește același lucru cu „avansul”, pe care noi contribuabilii îl plătim?

D. Vintilă Brătianu e obligat s'o declare fals, dând precizări.

Trădare să fie, dar s'o știm și noi!

„Să nu te superi că te'njur” și domnul Nae Chirculescu

Ieri, pe culoarele Camerii, înainte de deschiderea sedinței, avea mult succes printre deputații majorității următoarea anecdotă a unei recente pătânii a domnului ministru ex-Chirculescu:

Indemnat de un prieten blestemat, fostul ministru al Muncii a-vușese risca o idee să se ducă să vadă, — în chiar seara sosirii sale în București, înainte de deschiderea Parlamentului, — revista destul de dubioasă ce se joacă actualmente la Cinematograful Scala, — intitulată „Să nu te superi că te'njur”!

Ori, printre numerele mai mult sau mai puțin reușite ale revistei, este și unul destul de hazliu, închinat domnului VINTILĂ BRĂȚIANU, în care autorii își bat joc cu destulă vervă de sgarcenia și de miopia visiernicului nostru.

Ceace este mai nostim, însă, este că în mijlocul scenei în care erau ridiculizate infirmitățile domnului Vintilă Brătianu, un răs mai sgomotos decât toate domina întreaga sală, de pe o bancă din stânga. Și surprinderea inițiatorilor politice liberale nu a fost mică, recunoscând în cel care se desfășura cu atâta sgomotositate pe însuși domnul Chirculescu, vedetă liberală de marcă!

Publicul din sală, la un moment dat, se amuză mai mult de veselia fostului ministru al Muncii, decât de spectacolul de pe scenă.

nă: scăpat de sub supravegherea condeșteanului său, d. N. N. Săveanu, — și de aceea și mai temută a domnului Vintilă, — domnul Nae Chirculescu își dăduse drumul la vestă și la răs, aplaudându ca orice om de spirit, și rîzînd cu o igienică exuberanță. Și aceasta, între cei doi amici ai săi, avocatul D... din Focșani, și R. F... din București, — amândoi liberali!

Ca și publicul din sală, firește, și majoritarii puși la curent cu aventura găseau că domnul ministru ex-Chirculescu este un om de spirit. Militărie și condusă la Cameră și la Club, negreșit; — dar să n'ai voie să răzi la „Să nu te superi că te'njur”!

Din păcate, se pare că părerea aceasta nu a fost de loc împărtășită de domnul Vintilă Brătianu, căruia un binevoitor a avut grăjia să-i raporteze buna dispoziție a domnului Nae Chirculescu la spectacolele în cari sunt băjocorite manile rușinoase ale visiernicului. Și se știe că Primul-Ministru și-ar fi exprimat verde îndăgănat pentru o impietate atât de deplasată!

Hotărât lucru, domnul Vintilă Brătianu rămâne aceluși incorrigibil și ursus moșneag al politiciii. Simpaticul deputat de Focșani se poate consola, însă, spunându-și că are de partea sa pe toți oamenii de spirit...

STIRI POLITICE

Noua structură a guvernului

Măine sau Luni, cel mai târziu, se va ști care va fi viitorul aspect al guvernului, după plecarea în concediu a d-lui Vintilă Brătianu și plecarea — tot în concediu, sau definitivă — a d-lui N. Titulescu.

Se vorbește din nou de posibilitatea unei remanieri și de intrarea d-lui M. Oromolu în guvern, fapt care ar însemna o satisfacție dată de d. Vintilă Brătianu majorității, în care fostul guvernator al Băncii Naționale are atât de multe simpatii.

D. N. Titulescu la Regentă

Eri la prânz, d. N. Titulescu a fost primit în audiență de Inalta Regentă.

Audiența aceasta este pusă în legătură cu viitoarea atitudine a ministrului de externe, care urmează să se hotărască azi, dacă demisionează sau nu.

S'a remarcat eri la Cameră, că de două ori, în cursul discursului d-lui Vintilă Brătianu, — care a elogiat activitatea d-lui Titulescu în străinătate — ministrul de Externe a dat semnalul aplauzilor.

Așa dar, împăcare! Sau a-mabilității de despărțire?

Guvernul fericit că scapă de majorități

Sesiunea extraordinară a Parlamentului se închide astăzi. Guvernul e fericit că scapă de majoritățile, care s'au manifestat — deocamdată, e drept, numai pe culoare — împotriva d-lui Vintilă Brătianu și a altor membri ai cabinetului.

La toamnă însă — dacă până la toamnă va mai exista — Parlamentul liberal ne va oferi, spectacole foarte interesante.

Ancheta contractului Lupuș

Comisia de anchetă parlamentară asupra furniturilor de medicamente în contul reparărilor din Germania a fost numită și va lucra — poate! — în timpul verii.

Din ea fac parte și reprezentanți ai opoziției.

Ancheta se referă numai la contractele de furnituri de aparate medicale, încheiate de ministerul Sănătății Publice, sub guvernul Averescu, când ministru era pâr. I. Lupuș.

Lloyd George reales șef al Partidului

Londra, 27 (Rador). — În se-dința de azi a fracțiunii parlamentare liberale, d. Lloyd George a fost reales președintele partidului pentru noua sesiune.

Alte isprăvi ale lui Victor Găinațatos

Specularia rentelor române revalorizate. Acuzații grave, rămase fără răspuns

Am recapitulat în ultimele noastre articole toată activitatea lui Victor Antonescu-Găinațatos, în calitate de om de încredere al d-lui Vintilă Brătianu, și cu prilejul camuflării societății «Steara Română» și cu acela al împărțirii comisioanelor consolidării bonurilor de tezaur.

Astăzi vine la rând chestiunea speculării la Bursă, a se-cretului revalorizării rentelor române, pe care Găinațatos îl deținea în calitate de delegat al guvernului român.

Cu acest prilej s'au formulat, în oficiosul partidului național-fărănesc «Dreptatea», acuzații precise, pe care le re-producem mai jos.

«PROFITURI SCAN-DALOASE»

În cursul lunii Mai, renta română s'a urcat la bursa din Paris dela 65 la 130, atingând uneori chiar cota de 175.

Care-i explicația? Cât timp nu s'a aflat secretul revalorizării rentelor române din mâinile francezilor, ele au cotat 65. Când lucrul a devenit public, au sărit la 130 și chiar la 175 vremelnic.

În intervalul dintre secret și public, inițiatii au operat, cumpărând pachete întregi de rentă, dela micii rentieri, neștutitorii, cu pretul de 65, asigurându-și profituri scandalozose de 100% într-o lună.

Cine au fost inițiatii? D. Victor Antonescu și d. Louis Dreyfus, scumpul său amic.

O SCRISOARE SENZAȚIONALĂ

Într'adevăr, cercetând la Bursa din Paris, cine au fost cumpărătorii de rentă românească în ultimul timp, am aflat următoarele, pe care le redăm textual: „Cumpărăturile care au dus rentele românești la cursurile foarte urcate, care au fost înregistrate în cursul lunii Mai, au

ost efectuate principal de către d-nii I. Fauchier-Magnan și S. Georgen, agenți de schimb din Paris. Ordinele au fost transmise de două bănci mari

trecut în companie cu Sir Basil Zaharoff, rândul acesta, cu d. Dreyfus.

ȘI IARĂȘI TACERE...

Credeți că Victor Găinațatos a răspuns ceva? Nu. A înghițit — și, după cum se vede mai sus, nu în sec — și a tăcut. «Viitorul» a băguit o desmințire seacă, două, trei, apoi a tăcut și el.

Credeam că Victor Antonescu-Găinațatos își rezervă explicațiile pentru Parlament. — Nică gând. —

Credeam că o să-l vedem — rara avis — la tribună, cerând o grabnică anchetă parlamentară, care să-l spele de rușinea acestor acuzații mai susținute în orice caz, decât desmințirile ce le-au fost opuse.

Așteptările noastre au fost îngălate: Găinațatos a tăcut, ceace însemnă că nu-i place să vorbească despre... afacerile d-sale personale, așa cum a dovedit și în chestia «Steara Română» și în aceea a comisioanelor consolidării.

Găinațatos, amantul comisioanelor, e un amant discret. Aceasta s'a fie însușirea, pentru care d. Vintilă Brătianu, sfidând întregul d-sale partid, vrea să-l bage în guvern? Vom vedea.

Noul comisar în Palestina

Londra, 27 (Rador). — Azi s'a semnat decretul prin care lordul Rodezelli, fost guvernator al Rodezei de Sud, este numit înalt comisar britanic în Palestina, în locul lordului Plummer.

Kellog în drum spre Paris

New-York, 27 (Rador). — Secretarul de Stat d. Kellog se va imbarca la New-York în ziua de 18 August, plecând la Paris spre a asista la semnarea pactului de suprimare a războiului.

STIRI POLITICE

Noua structură a guvernului

Măine sau Luni, cel mai târziu, se va ști care va fi viitorul aspect al guvernului, după plecarea în concediu a d-lui Vintilă Brătianu și plecarea — tot în concediu, sau definitivă — a d-lui N. Titulescu.

Se vorbește din nou de posibilitatea unei remanieri și de intrarea d-lui M. Oromolu în guvern, fapt care ar însemna o satisfacție dată de d. Vintilă Brătianu majorității, în care fostul guvernator al Băncii Naționale are atât de multe simpatii.

D. N. Titulescu la Regentă

Eri la prânz, d. N. Titulescu a fost primit în audiență de Inalta Regentă.

Audiența aceasta este pusă în legătură cu viitoarea atitudine a ministrului de externe, care urmează să se hotărască azi, dacă demisionează sau nu.

S'a remarcat eri la Cameră, că de două ori, în cursul discursului d-lui Vintilă Brătianu, — care a elogiat activitatea d-lui Titulescu în străinătate — ministrul de Externe a dat semnalul aplauzilor.

Așa dar, împăcare! Sau a-mabilității de despărțire?

Guvernul fericit că scapă de majorități

Sesiunea extraordinară a Parlamentului se închide astăzi. Guvernul e fericit că scapă de majoritățile, care s'au manifestat — deocamdată, e drept, numai pe culoare — împotriva d-lui Vintilă Brătianu și a altor membri ai cabinetului.

La toamnă însă — dacă până la toamnă va mai exista — Parlamentul liberal ne va oferi, spectacole foarte interesante.

Ancheta contractului Lupuș

Comisia de anchetă parlamentară asupra furniturilor de medicamente în contul reparărilor din Germania a fost numită și va lucra — poate! — în timpul verii.

Din ea fac parte și reprezentanți ai opoziției.

Ancheta se referă numai la contractele de furnituri de aparate medicale, încheiate de ministerul Sănătății Publice, sub guvernul Averescu, când ministru era pâr. I. Lupuș.

Lloyd George reales șef al Partidului

Londra, 27 (Rador). — În se-dința de azi a fracțiunii parlamentare liberale, d. Lloyd George a fost reales președintele partidului pentru noua sesiune.

Alte isprăvi ale lui Victor Găinațatos

Specularia rentelor române revalorizate. Acuzații grave, rămase fără răspuns

Am recapitulat în ultimele noastre articole toată activitatea lui Victor Antonescu-Găinațatos, în calitate de om de încredere al d-lui Vintilă Brătianu, și cu prilejul camuflării societății «Steara Română» și cu acela al împărțirii comisioanelor consolidării bonurilor de tezaur.

Astăzi vine la rând chestiunea speculării la Bursă, a se-cretului revalorizării rentelor române, pe care Găinațatos îl deținea în calitate de delegat al guvernului român.

Cu acest prilej s'au formulat, în oficiosul partidului național-fărănesc «Dreptatea», acuzații precise, pe care le re-producem mai jos.

«PROFITURI SCAN-DALOASE»

În cursul lunii Mai, renta română s'a urcat la bursa din Paris dela 65 la 130, atingând uneori chiar cota de 175.

Care-i explicația? Cât timp nu s'a aflat secretul revalorizării rentelor române din mâinile francezilor, ele au cotat 65. Când lucrul a devenit public, au sărit la 130 și chiar la 175 vremelnic.

În intervalul dintre secret și public, inițiatii au operat, cumpărând pachete întregi de rentă, dela micii rentieri, neștutitorii, cu pretul de 65, asigurându-și profituri scandalozose de 100% într-o lună.

Cine au fost inițiatii? D. Victor Antonescu și d. Louis Dreyfus, scumpul său amic.

O SCRISOARE SENZAȚIONALĂ

Într'adevăr, cercetând la Bursa din Paris, cine au fost cumpărătorii de rentă românească în ultimul timp, am aflat următoarele, pe care le redăm textual: „Cumpărăturile care au dus rentele românești la cursurile foarte urcate, care au fost înregistrate în cursul lunii Mai, au

ost efectuate principal de către d-nii I. Fauchier-Magnan și S. Georgen, agenți de schimb din Paris. Ordinele au fost transmise de două bănci mari

trecut în companie cu Sir Basil Zaharoff, rândul acesta, cu d. Dreyfus.

ȘI IARĂȘI TACERE...

Credeți că Victor Găinațatos a răspuns ceva? Nu. A înghițit — și, după cum se vede mai sus, nu în sec — și a tăcut. «Viitorul» a băguit o desmințire seacă, două, trei, apoi a tăcut și el.

Credeam că Victor Antonescu-Găinațatos își rezervă explicațiile pentru Parlament. — Nică gând. —

Credeam că o să-l vedem — rara avis — la tribună, cerând o grabnică anchetă parlamentară, care să-l spele de rușinea acestor acuzații mai susținute în orice caz, decât desmințirile ce le-au fost opuse.

Așteptările noastre au fost îngălate: Găinațatos a tăcut, ceace însemnă că nu-i place să vorbească despre... afacerile d-sale personale, așa cum a dovedit și în chestia «Steara Română» și în aceea a comisioanelor consolidării.

Găinațatos, amantul comisioanelor, e un amant discret. Aceasta s'a fie însușirea, pentru care d. Vintilă Brătianu, sfidând întregul d-sale partid, vrea să-l bage în guvern? Vom vedea.

Noul comisar în Palestina

Londra, 27 (Rador). — Azi s'a semnat decretul prin care lordul Rodezelli, fost guvernator al Rodezei de Sud, este numit înalt comisar britanic în Palestina, în locul lordului Plummer.

Kellog în drum spre Paris

New-York, 27 (Rador). — Secretarul de Stat d. Kellog se va imbarca la New-York în ziua de 18 August, plecând la Paris spre a asista la semnarea pactului de suprimare a războiului.

STIRI POLITICE

Noua structură a guvernului

Măine sau Luni, cel mai târziu, se va ști care va fi viitorul aspect al guvernului, după plecarea în concediu a d-lui Vintilă Brătianu și plecarea — tot în concediu, sau definitivă — a d-lui N. Titulescu.

Se vorbește din nou de posibilitatea unei remanieri și de intrarea d-lui M. Oromolu în guvern, fapt care ar însemna o satisfacție dată de d. Vintilă Brătianu majorității, în care fostul guvernator al Băncii Naționale are atât de multe simpatii.

D. N. Titulescu la Regentă

Eri la prânz, d. N. Titulescu a fost primit în audiență de Inalta Regentă.

Audiența aceasta este pusă în legătură cu viitoarea atitudine a ministrului de externe, care urmează să se hotărască azi, dacă demisionează sau nu.

S'a remarcat eri la Cameră, că de două ori, în cursul discursului d-lui Vintilă Brătianu, — care a elogiat activitatea d-lui Titulescu în străinătate — ministrul de Externe a dat semnalul aplauzilor.

Așa dar, împăcare! Sau a-mabilității de despărțire?

Guvernul fericit că scapă de majorități

Sesiunea extraordinară a Parlamentului se închide astăzi. Guvernul e fericit că scapă de majoritățile, care s'au manifestat — deocamdată, e drept, numai pe culoare — împotriva d-lui Vintilă Brătianu și a altor membri ai cabinetului.

La toamnă însă — dacă până la toamnă va mai exista — Parlamentul liberal ne va oferi, spectacole foarte interesante.

Ancheta contractului Lupuș

Comisia de anchetă parlamentară asupra furniturilor de medicamente în contul reparărilor din Germania a fost numită și va lucra — poate! — în timpul verii.

Din ea fac parte și reprezentanți ai opoziției.

Ancheta se referă numai la contractele de furnituri de aparate medicale, încheiate de ministerul Sănătății Publice, sub guvernul Averescu, când ministru era pâr. I. Lupuș.

Lloyd George reales șef al Partidului

Londra, 27 (Rador). — În se-dința de azi a fracțiunii parlamentare liberale, d. Lloyd George a fost reales președintele partidului pentru noua sesiune.

Alte isprăvi ale lui Victor Găinațatos

Specularia rentelor române revalorizate. Acuzații grave, rămase fără răspuns

Am recapitulat în ultimele noastre articole toată activitatea lui Victor Antonescu-Găinațatos, în calitate de om de încredere al d-lui Vintilă Brătianu, și cu prilejul camuflării societății «Steara Română» și cu acela al împărțirii comisioanelor consolidării bonurilor de tezaur.

Astăzi vine la rând chestiunea speculării la Bursă, a se-cretului revalorizării rentelor române, pe care Găinațatos îl deținea în calitate de delegat al guvernului român.

Cu acest prilej s'au formulat, în oficiosul partidului național-fărănesc «Dreptatea», acuzații precise, pe care le re-producem mai jos.

«PROFITURI SCAN-DALOASE»

În cursul lunii Mai, renta română s'a urcat la bursa din Paris dela 65 la 130, atingând uneori chiar cota de 175.

Care-i explicația? Cât timp nu s'a aflat secretul revalorizării rentelor române din mâinile francezilor, ele au cotat 65. Când lucrul a devenit public, au sărit la 130 și chiar la 175 vremelnic.

În intervalul dintre secret și public, inițiatii au operat, cumpărând pachete întregi de rentă, dela micii rentieri, neștutitorii, cu pretul de 65, asigurându-și profituri scandalozose de 100% într-o lună.

Cine au fost inițiatii? D. Victor Antonescu și d. Louis Dreyfus, scumpul său amic.

O SCRISOARE SENZAȚIONALĂ

Într'adevăr, cercetând la Bursa din Paris, cine au fost cumpărătorii de rentă românească în ultimul timp, am aflat următoarele, pe care le redăm textual: „Cumpărăturile care au dus rentele românești la cursurile foarte urcate, care au fost înregistrate în cursul lunii Mai, au

ost efectuate principal de către d-nii I. Fauchier-Magnan și S. Georgen, agenți de schimb din Paris. Ordinele au fost transmise de două bănci mari

trecut în companie cu Sir Basil Zaharoff, rândul acesta, cu d. Dreyfus.

ȘI IARĂȘI TACERE...

Credeți că Victor Găinațatos a răspuns ceva? Nu. A înghițit — și, după cum se vede mai sus, nu în sec — și a tăcut. «Viitorul» a băguit o desmințire seacă, două, trei, apoi a tăcut și el